Divendres, 18 de gener del 2002 Any 1. Número 17

EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

0,50 EUROS

OPINIÓ

El que fa mal és comprovar que el Barça ha fet córrer més llàgrimes que rialles

ANTONI PUIGVERD
Escriptor

ESPANYOL

El nou Sarrià es construirà a Cornellà

BARÇA

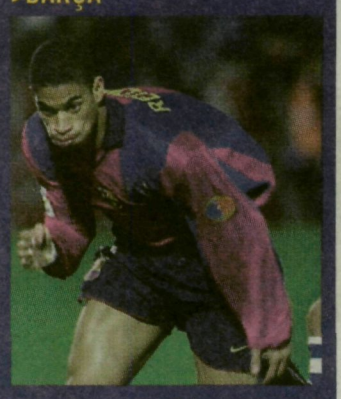

Rexach prova Reiziger en el lloc de Sergi

> EL JUGADOR HOLANDÈS VA FER DE LATERAL ESQUERRE EN L'ENTRENAMENT PER COBRIR LA PROBABLE BAIXA DEL CAPITÀ DIUMENGE A VALLECAS

FUTBOL

Tots festegen el Figueres en el sorteig de la copa del Rei

BÀSQUET EUROLLIGA

El Barça apallissa el London Towers i es manté segon

TENNIS

Beto Martín continua endavant a Austràlia

SELECCIÓ EL CATALUNYA-BRASIL, CONFIRMAT

Vindran!

El president de la federació, Jaume Roura, confirma l'amistós amb el Brasil

CAMP NOU
18
DE MAIG
2/4 de 10

Foto: TONI PADILLA

HI SERAN TOTS
La selecció del Brasil que jugarà al Camp Nou contra Catalunya vindrà amb totes les seves figures, que arribaran el 13 de maig per fer una estada de preparació per al Mundial de Corea i el Japó.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 1

28/12/01

Després del partit entre Catalunya i Xile al Camp Nou es fa pública la intenció de la federació catalana de portar el Brasil a Barcelona. El president de la catalana, Jaume Roura, reconeix que hi ha hagut contactes i es treballa per fer realitat el somni.

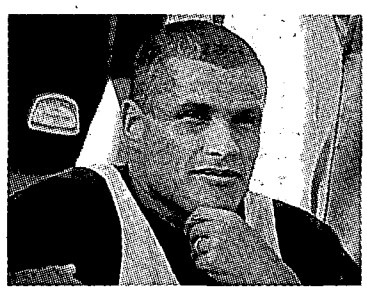

04/01/02

Abans que sigui una realitat, el partit ja fa parlar i Rivaldo crea la polèmica en afirmar que segons ell, Brasil no hauria de jugar contra Catalunya perquè no és una selecció oficial. A través de la seva pàgina web, el jugador brasiler posteriorment demana disculpes.

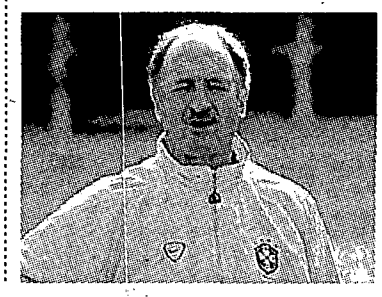

09/01/02

L'entrenador del Brasil, Luis Felipe Scolari, fa públic que la seva selecció vindrà a jugar l'amistós per preparar el mundial el 26 de març al Camp Nou. Des de Catalunya es dóna per fet que aquesta serà la data del partit entre les dues seleccions.

Hi haurà

Les seleccions de Catalunya i el Brasil jugaran definitivament al Camp Nou el dia 18 de maig

Els brasilers arribaran el 13 de maig per fer un estada de preparació del mundial

El partit de Barcelona, inclòs a la llista dels cinc amistosos del Brasil

Els beneficis del partit es destinaran íntegrament al futbol base català

TONI PADILLA
Barcelona

El 18 de maig el Camp Nou serà el cor de Catalunya. La Federació Catalana de Futbol va confirmar ahir que després de molt patir, la selecció de Catalunya jugarà contra el Brasil.

Pocs minuts després de les nou del vespre, el president de la Federació Catalana de Futbol, Jaume Roura, donava la notícia: «El Brasil vindrà a jugar a Catalunya.» Roura va rebre la trucada del president de la Confederació Brasilera de Futbol, Marco Antonio Teixeira, confirmant que el seleccionador del Brasil, Luiz Felipe Scolari, havia ofert una roda de premsa en què feia públic el calendari de partits amistosos de la selecció «canarinha» per preparar el mundial, i el nom de Catalunya figurava entre els escollits al costat dels de Bolívia, Portugal, Aràbia Saudita i Colòmbia. Després de «sis o set mesos de negociacions», el somni es feia realitat.

Roura va voler deixar ben clar que aquest partit no suposarà «ni una despesa extraordinària per al nostre presupost». Brasil arribarà el 13 de maig per realitzar una estada de preparació del mundial a les instal·lacions del Barça. Les despeses d'aquesta estada seran cobertes amb «ingressos addicionals» al pressupost inicial de 700.000 dòlars, xifra que costa portar el Brasil. Roura també va insistir que tots els diners que generi el partit es destinaran al futbol de base català.

Roura no es va oblidar d'agrair l'esforç de tots aquells que han fet possible el partit: «El govern de Catalunya, encapçalat pel conseller d'Esports i Cultura, Jordi Vilajoana; la Federació Espanyola de Futbol, que ens ha donat un ajut incondicional, i la junta directiva de la FCF». Joan Gaspart, però, va ser qui va rebre més elogis ja que té, segons Roura, «un paper clau» perquè el partit es jugui —una condició del Brasil era utilitzar les instal·lacions del Barça—. Per evitar polèmiques, Roura va concloure deixant clar que els catalans que Camacho cridi per anar al mundial no jugaran contra el Brasil: «Tenim jugadors de sobres.»

Jaume Roura va ser l'encarregat de donar la notícia ahir a la seu de la Federació Catalana de Futbol. / T.P.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 2

10/01/02

L'eufòria es transforma en decepció quan, per mitjà d'un fax, la federació espanyola prohibeix la disputa del partit el 26 de març perquè coincideix amb l'amistós que la selecció espanyola ha de jugar a Holanda. Des de la federació catalana es comença a buscar una solució perquè el somni no s'esvaeixi i el partit es pugui jugar. L'absència de dates lliures dificulta les negociacions entre les dues federacions.

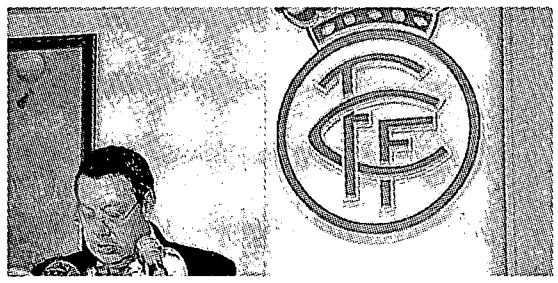

15/01/02

La federació catalana es reuneix amb l'esperança de fer públic que el partit es juga. Madrid accepta el 18 de maig com a data del matx, però això obligaria que el Brasil variés tota la preparació del mundial. El Brasil posposa la seva resposta fins al dia 17 de gener.

17/01/02

El somni ja és una realitat. La Confederació Brasilera accepta com a alternativa del partit el 18 de maig. El president de la FCF, Jaume Roura, confirma el «sí» del Brasil, que aterrarà a Barcelona una setmana abans per entrenar-se a les instal·lacions del Barça.

festassa

El retrobament. L'afició *canarinha* vol Romario, i Scolari no es pot permetre el luxe de no convocar-lo. El golejador, que ha posat més llenya al foc assegurant que es retirarà si no juga el mundial, es retrobarà al Camp Nou amb una afició que el coneix prou bé.

ELS DESTACATS

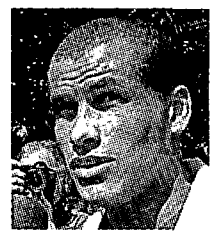

Rivaldo (FC Barcelona)

Tornarà a ser la gran estrella. Empalmarà el final de lliga amb la convocatòria.

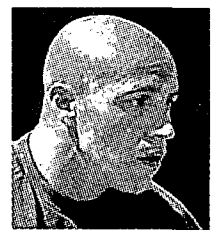

R. Carlos (R. Madrid)

El defensa del Madrid tornarà a ser xiulat al Camp Nou, aquest cop amb la seva selecció.

Romário

En l'actualitat sense equip. Entra en els plans de Scolari i tornarà a retrobar-se amb l'afició.

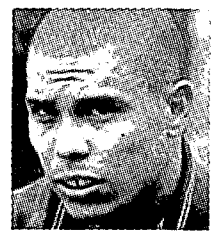

Ronaldo (Inter)

Recuperat de la seva lesió ha de tornar a ser un home bàsic en l'esquema de la selecció *canarinha*.

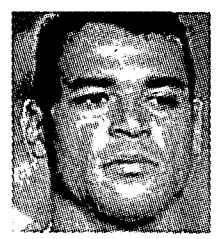

Cafú (Roma)

Peça clau en la Roma de Capello. Porta el braçalet de capità a la selecció i mana a la defensa.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 3

El Barça jugarà la semifinal a Lleida

Els blaugrana jugaran al Camp d'Esports el dimecres 30 de gener

L'altra plaça per a la final se la disputaran el Terrassa i l'Espanyol el 21 de febrer

Rexach recorda que l'any passat ja va perdre contra Viladegut en la final

MIQUEL ROCA
Barcelona

La tretzena edició de la copa Catalunya coneix des d'ahir al migdia el seu programa de semifinals. La Unió Esportiva Lleida i el Barcelona es jugaran el dimecres 30 de gener al Camp d'Esports de la capital de la Terra Ferma la primera plaça per a la final, mentre que la segona se la disputaran el Terrassa i l'Espanyol el dijous 21 de febrer a l'Estadi Olímpic terrassenc. La gran final de la competició encara no té data ni seu definitives.

Un cop conegut el resultat dels aparellaments, el tècnic que més content estava era Carles Viladegut, que mirarà de repetir amb el Lleida la victòria que ja va aconseguir la temporada passada amb el Balaguer en la final contra el Barcelona. «El Barça era l'equip que volíem, sobretot perquè contra l'Espanyol ja hi hem jugat dues vegades aquesta temporada i volíem canviar. Crec que es pot veure un partit molt maco al Camp d'Esports.» Menys content estava el tècnic del Terrassa Miguel Álvarez, que va reconèixer que «ens hauria agradat més jugar contra el Barça per la qüestió del taquillatge i l'atractiu del partit. De tota manera, com a entrenador considero que haver arribat fins aquí ja és com un premi per als jugadors».

Pel que fa als dos tècnics dels equips de primera divisió, tant Carles Rexach com Paco Flores van curar-se en salut davant uns partits en què sortiran indubtablement amb l'etiqueta de favorits i tots dos van recordar que «les ganes que hi posa sempre l'equip inferior fa que la competició s'equilibri i sigui complicat guanyar-los», en paraules de l'entrenador barcelonista.

Roura, Viladegut, Álvarez i Flores envolten el trofeu de la copa Catalunya després del sorteig d'ahir. / MIQUEL ROCA

Trajectòries desiguals. En condició d'equips de primera divisió, el Barça i l'Espanyol entraran en competició a partir d'aquestes semifinals, però no és aquest el cas del Lleida i encara molt menys el d'un Terrassa que va arrencar la trajectòria que l'ha dut fins a les semifinals el maig de l'any passat.

Els homes de Miguel Álvarez es van imposar en la primera ronda al Badaloní per 2-0 i, en la segona, van eliminar el Tàrrega per penals després d'un partit que va acabar amb empat a un gol. En la tercera eliminatòria van quedar exempts i en la quarta i en la cinquena es van desfer respectivament del Manresa i del Gavà en vèncer-los a domicili per 1-3 i 0-3. La sisena ronda els va enfrontar el Figueres a Vilatenim, en un partit que es va acabar amb empat a dos gols i que va donar el passi als terrassencs en el desenllaç dels penals. El 6 de desembre, es van guanyar el pas a les semifinals de la copa Catalunya en vèncer a Terrassa el Gimnàstic de Tarragona per 1-0.

Pel que fa al Lleida de Carles Viladegut, va debutar en aquesta edició de la copa Catalunya el mes d'agost en la quarta eliminatòria, en què va desfer-se a domicili del Reus Deportiu per 0-3. Quatre dies després, la Unió Esportiva va superar una altra ronda a Guissona, on va vèncer per 1-2. L'últim obstacle del Lleida abans d'arribar a les semifinals va ser la Gramenet. El partit es va jugar a Santa Coloma i va acabar-se sense gols. Els penals van donar la continuïtat en la competició als de Viladegut, que mantenen l'esperança de repetir amb el Lleida el títol que ja va aconseguir la temporada passada al capdavant del Balaguer.

Set campions. La copa Catalunya ha conegut en les seves tretze edicions set campions diferents des que el Blanes va encetar el palmarès la temporada 1989/90. Dels quatre semifinalistes d'enguany, el Barcelona i l'Espanyol han estat campions tres vegades cada un, mentre que el Lleida i el Terrassa no han inscrit mai el seu nom en l'historial de guanyadors.

La copa Catalunya podria dur a Europa en el futur

El president de la Federació Catalana de Futbol, Jaume Roura, va explicar abans del sorteig de les semifinals de la copa Catalunya que la FCF està treballant des de fa temps «perquè les competicions territorials siguin algun dia reconegudes per la federació espanyola». En cas que fos així, seria possible que la copa Catalunya es convertís en un camí d'accés directe o indirecte a les competicions europees de clubs. «No sé si tardarem un any, dos o quatre, però penso que algun dia ho aconseguirem», va afegir Roura. El màxim responsable del futbol català també va felicitar públicament el Figueres per una trajectòria que Roura va qualificar de «gesta» i de «fet històric». El president de la FCF va afirmar que «les competicions per eliminatòries són una gran oportunitat per als clubs modestos. El Barça i l'Espanyol, per exemple, s'ho han trobat aquest any en la copa del Rei».

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 4

Rexach: «No és l'hora de parlar de reforços»

El tècnic nega que hagi parlat amb la directiva per fer cap fitxatge

Creu que si ara es parla de llistes és perquè no hi ha partits entre setmana

El club va desmentir ahir que hi hagi cap acord tancat pel fitxatge de Riquelme

M.R.
Barcelona

L'entrenador del Barcelona, Carles Rexach, va voler ahir posar fre a les primeres especulacions aparegudes a la premsa barcelonina sobre la possible existència d'una llista de fitxatges per a la temporada que ve. Rexach va assegurar que «jo no he donat cap llista ni he parlat de fitxatges amb la directiva. Penso que no és hora de parlar-ne ara que som a les portes d'entrar en una fase tan important de la temporada».

El tècnic català creu que si ara ha sortit a la llum aquesta llista de possibles reforços és «perquè no juguem cap partit entre setmana». «De diumenge a diumenge, les setmanes es fan llargues i s'ha de parlar d'alguna cosa. Es parla de fitxatges, però no hi ha res del cert i m'agradaria que es deixés d'especular», va manifestar Reixach.

De fet, ahir a la tarda mateix des del mateix club blaugrana es va desmentir que s'hagi arribat a cap acord per incorporar Juan Román Riquelme. El fitxatge del migcampista argentí del Boca Juniors continua sent un objectiu del Barcelona, però de moment només això.

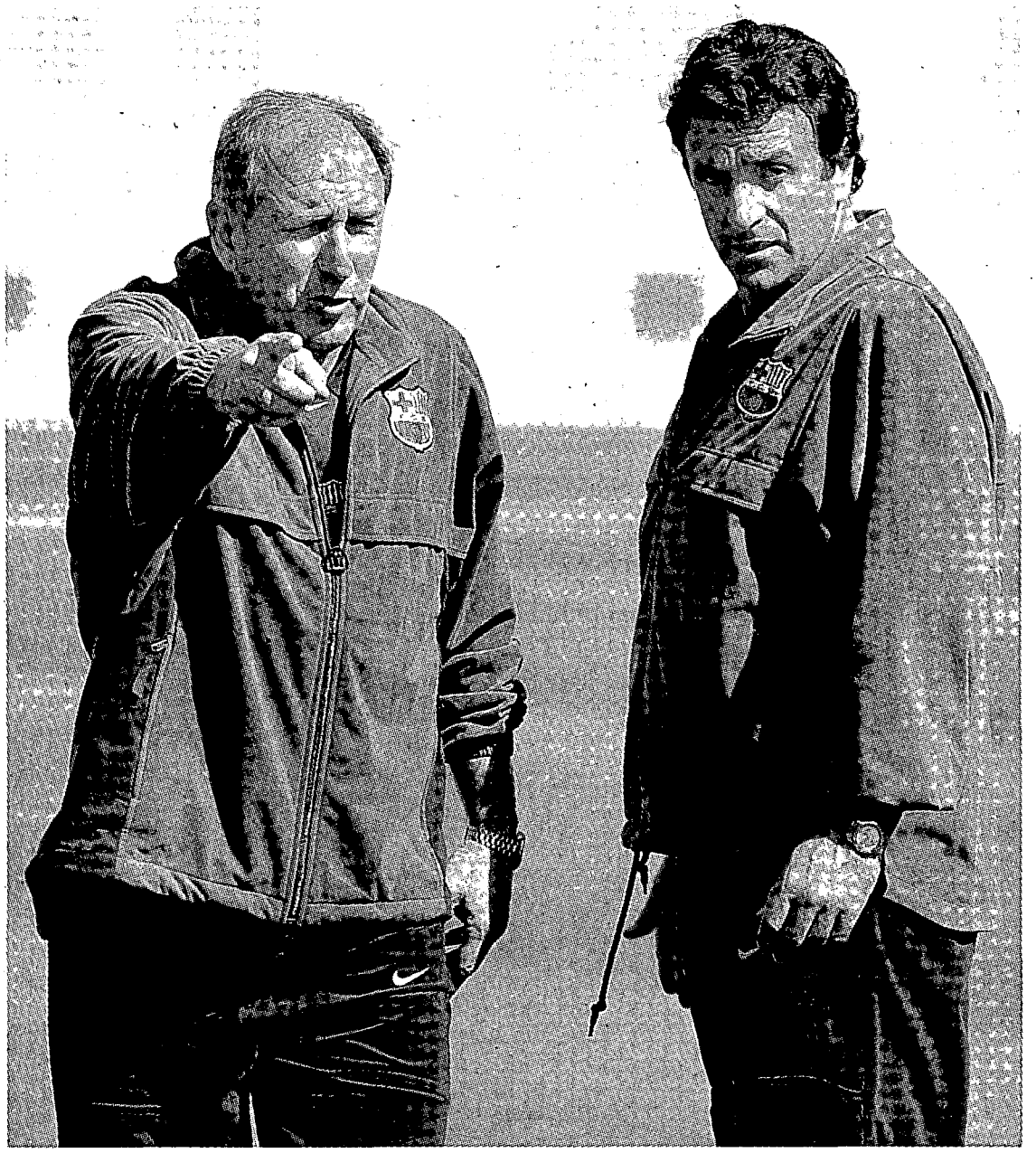

El cos tècnic del Barça no vol que res pertorbi la tranquil·litat que ara té l'equip. / EFE

Reiziger. Menys especulació sembla la possibilitat que Reiziger marxi del Barcelona, ja que en aquest cas el jugador interessat sí que va manifestar públicament el seu desig de jugar en un altre equip. El lateral holandès podria fitxar pròximament pel Manchester United, una idea que vol treure-li del cap Carles Rexach. «Reiziger és un jugador important al Barça. Ara mateix fa temps que no juga, però pot fer-ho en qualsevol moment i podria ser aviat, fins i tot diumenge a Vallecas», va dir el tècnic barceloní. Rexach va afegir que «les plantilles no poden ser només d'onze jugadors. Se n'han de tenir vint-i-quatre i al llarg d'una temporada tothom té la seva oportunitat de jugar més o menys. Això els jugadors que no juguen també ho han d'entendre, encara que els comprenc quan es queixen».

Els àrbitres. Posat a treure ferro a qualsevol tema que els últims dies ha corregut de boca en boca, Rexach també va suavitzar la polèmica suscitada arran de l'arbitratge de favor que va rebre el Real Madrid en el partit de diumenge passat contra el València. L'entrenador del Barcelona considera que «va ser una jugada molt ajustada en la qual l'àrbitre es podia equivocar i ho va fer, però no crec que hi hagi cap mena de premeditació. Estic segur que a final de temporada, el que els àrbitres et donen de més o et resten acaba equilibrant-se».

Carles Rexach va repassar totes aquestes qüestions relacionades amb l'actualitat blaugrana a la seu de la Federació Catalana de Futbol, on va assistir al sorteig de les semifinals de la copa Catalunya en què el Barcelona va quedar aparellat amb el Lleida.

El tècnic vol un futbol més senzill i amb menys lleis

Carles Rexach considera que el comitè de competició de la federació espanyola s'ha excedit aplicant al jugador uruguaià del Màlaga Marcelo Romero una sanció de quatre partits per haver donat un cop de puny a un adversari. L'entrenador del Barça va basar aquesta opinió en el fet que un jugador blaugrana, Rivaldo, no va ser sancionat fa unes setmanes per una acció similar amb el defensa de l'Athletic de Bilbao Jesús Mari Lacruz. Rexach va anar més enllà i va dir que els errors arbitrals no són un problema perquè «es queden al camp, però el que no pot ser és que des dels comitès es jutgi amb mires diferents accions que sobre el camp han estat molt semblants». L'entrenador del Barça creu que el futbol aniria millor «si tot fos més senzill», i que per això seria bo que «algú es plantegés que hi haguessin menys lleis, perquè com menys n'hi hagin més difícil serà equivocar-se». El tècnic català creu que «no s'ha de parlar tant si les injustícies perjudiquen un equip o un altre, perquè al final l'únic perjudicat és el futbol. Quan hi ha embolics, la gent comença a veure coses rares on no n'hi ha i s'acaba especulant amb tot. El futbol és més senzill que tot això.»

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 5

Puyol i els nous

Han estat els protagonistes de moltes de les jugades de gol del Barça en els últims partits

FERRAN CORREAS
Barcelona

Rexach ha trobat extrems després de les vacances de Nadal, però, curiosament no són ni Geovanni ni Overmars, els dos jugadors destinats a actuar en un principi en aquesta demarcació. Els nous extrems del Barça són dos futbolistes fets a casa: Puyol i Sergi. Dos jugadors que surten al camp com a laterals, però que tant contra el Saragossa com contra el Sevilla han jugat molt més com a extrems, pujant la banda amb metres per davant, que és el que necessiten tots dos i arribant fins a la línia de fons. De fet, els dos gols marcats pel Barcelona contra el Saragossa, obra de Kluivert i Saviola, van tenir Sergi com a protagonista destacat, fent coincidir a tothom que una de les claus de la remuntada que ha començat a protagonitzar el Barcelona en aquest inici d'any és la nova missió amb què surten al camp tant Puyol com Sergi.

Aquest fet confirma la teoria que diu que en el futbol el més important no és jugar amb extrems. El més important és jugar pels extrems. I és que de poc serveix tenir dos extrems al camp si no es troben correctament col·locats i si, el que és més important, no superen els dos defenses que els intenten frenar.

Claus en la remuntada. Com dèiem, la nova situació al camp de Puyol i Sergi ha provocat una millora substancial en el joc del Barcelona. Per què? En primer lloc, pel que es veu només fent una ullada. Puyol i Sergi defensen, però podríem dir, fins i tot, que tant contra el Saragossa com contra el Sevilla van atacar més que defensar. Això provoca que en aquests dos partits hagin arribat moltes pilotes a l'interior de l'àrea des de les dues bandes. En segon lloc, perquè l'equip de Rexach ocupa ara els espais de forma molt més racional. És a dir, fins al partit contra el Saragossa Rexach poques vegades havia utilitzat junts Rivaldo, Saviola i Kluivert, el famós trident, sinó que apostava en quasi tots els partits per dos d'aquests tres jugadors i feia jugar com segon davanter un extrem, algunes vegades Overmars i altres Geovanni. Això provocava que el Barcelona només utilitzés una banda, amb la qual cosa l'altra quedava totalment morta i facilitava d'aquesta manera les coses a les defenses rivals. Ara, amb Puyol i Sergi pujant per les dues bandes, el Barça crea perill tant per la dreta com per l'esquerra, i fa que la defensa contrària no pugui jugar amb comoditat. I aquest fet va directament relacionat amb una altra de les millores que ha provocat en el joc del Barça el fet que Puyol i Sergi s'hagin convertit en els nous extrems de l'equip i que no és altra que les grans facilitats que estan trobant Rivaldo, Saviola i Kluivert per superar les defenses rivals, per ara les del Saragossa i el Sevilla. I és que el perill que han començat a crear Puyol i Sergi jugant pels extrems ha provocat que les defenses dels equips contraris s'hagin hagut d'obrir per intentar avortar les seves penetracions. Així, els tres homes que formen el trident han trobat molts més espais pel mig que en els dos partits jugats fins ara en aquest any 2002

Carles Puyol s'ha guanyat l'afecte de la graderia i l'admiració del futbol italià, des d'on han arribat ofertes per ell. El Barça espera ara blindar el jugador del planter i millorar la seva fitxa. / EFE

PUYOL

«Les coses han canviat. Abans hi havia partits que no passava del mig del camp»

SERGI

«Estem entrant amb facilitat per les bandes, complint les ordres de Rexach»

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 6

Sergi, extrems

Puyol ja s'ha convertit en el nou ídol de l'afició del Camp Nou

Els xiulets de la graderia cap a Sergi són ara aplaudiments

Les engrunes, per a Overmars i Geovanni

L'explosió dels dos jugadors del planter ha reduït considerablement les oportunitats de Geovanni Deiberson i de Marc Overmars, que havien de ser els dos puntals del Barça amb extrems que tant —i amb tan poc èxit— va buscar Carles Rexach en la primera volta de la lliga. La intenció del tècnic és clara i el brasiler, titular en deu partits i present en catorze, i l'holandès, vuit en l'onze inicial sobre un total de deu, sembla que hauran d'esperar temps millors per tornar a fer-se un lloc a l'onze blaugrana. La imatge del nou Barça i el potencial més que assequible del Rayo Vallecano, l'Osasuna i el Tenerife, els tres pròxims rivals, els deixen amb poc marge de maniobra —o el que és el mateix, de joc— en el que queda de gener. Amb tot, Rexach no descarta tornar a optar pels extrems en jornades més avançades. O aquest Barça ho fa tan bé que ha de jugar per decret, o és poc probable que el tècnic opti per mantenir un esquema tan ofensiu contra rivals com el Madrid, el València o el mateix Deportivo. Mentrestant, Puyol i Sergi continuaran pujant la banda fins a la ratlla de l'àrea. Amb rivals de més entitat, però, tornaran a recular i es dedicaran a defensar. Llavors podria arribar el torn de dos jugadors que, mentrestant, hauran de conformar-se amb les engrunes. / A.P.

han sabut aprofitar, ja que Rivaldo ha fet dos gols, Saviola, un i Kluivert un altre, han creat també un munt d'oportunitats de gol i han fet que l'espectacle torni a l'Estadi.

Elogis de Rexach. L'entrenador del Barcelona, Carles Rexach, no ha dubtat a reconèixer que la nova situació de Puyol i Sergi és una de les claus del bon joc del Barcelona, i va repartir elogis per als dos jugadors: «Un dels aspectes més positius en aquests dos partits ha estat l'aportació dels laterals en atac. Puyol i Sergi han estat llestos i han aprofitat les oportunitats que han tingut per pujar amb perill per la banda, donant molta profunditat a l'equip.» Les bones paraules no han arribat només per part del tècnic. També ho han fet des d'una graderia que ha fet de Puyol un dels seus ídols i que ha convertit els xiulets que estava rebent Sergi abans de Nadal en aplaudiments, tal com es va poder comprovar quan Rexach el va substituir contra el Saragossa. El capità blaugrana ha admès que es troba molt còmode amb el que actualment li està demanant Rexach: «Estic molt content perquè la graderia torna a estar amb l'equip. Crec que estem penetrant bé per les bandes i complint el que ens indica l'entrenador». Puyol, per la seva part, reconeix que les coses han canviat: «Abans només em preocupava de defensar. Hi havia partits que no passava del mig del camp. Ara estic creant perill i disfrutant del futbol.»

REXACH

«La seva aportació és una de les claus que expliquen la millora de l'equip»

PUYOL

«Ara que pujo per la banda estic disfrutant molt més jugant a futbol»

Sergi Barjuan ha recuperat la titularitat i ha deixat Coco a la banqueta. Carles Rexach ha decidit apostar pel capità perquè és molt més ofensiu que l'italià. / EFE

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 7

Reiziger es perfila com a substitut de Sergi a Vallecas

Rexach va assajar amb la defensa titular incloent-hi l'holandès com a lateral esquerre

El capità no es recupera i ahir va entrenar-se tot sol sense tocar pilota

ÀNGEL PONZ
Barcelona

Com canvia tot en dos dies, devia pensar ahir Michael Reiziger quan Carles Rexach el va incloure dins la defensa titular en el partidet que va fer al matí al Miniestadi. I és que l'holandès, amb qui tant s'ha especulat sobre una possible marxa al Manchester aquesta mateixa setmana, podria ser la gran novetat demà passat al camp del Rayo Vallecano. La lesió de Sergi, encara ranquejant de la contractura que es va fer en l'entrenament de dimarts, ha fet que el tècnic blaugrana hagi començat a pensar en alternatives. Amb el capità entrenant-se a un ritme molt baix —sol al camp de la Masia i sense tocar en cap moment la pilota— i amb Coco encara convalescent d'una grip, Rexach es planteja seriosament col·locar Reiziger com a lateral esquerre. Tot i la condició dretana de l'holandès, en anteriors temporades ja havia jugat en alguna oportunitat a la banda canviada i pel que es va veure ahir és el millor col·locat. Ahir, Rexach va fer un primer assaig —Reiziger, Christanval, De Boer i Puyol van disputar tot el partit junts— que quedarà en funció de l'evolució de la lesió de Sergi els dos pròxims dies. El capità va explicar ahir que confia estar recuperat per ser titular a Vallecas. Tot i això, Rexach és poc partidari d'alinear un jugador si no està al cent per cent i molt possiblement no el farà jugar per tal d'evitar riscos i agreujar la lesió. Si a tot això, s'afegeix que Francesco Coco està del tot descartat —no ha participat en cap entrenament aquesta setmana—, Reiziger es perfila com la millor opció per ocupar la banda esquerra a Madrid.

Només dos partits. L'holandès ha jugat dos partits a la lliga, en què ha acumulat la ridícula xifra de setanta minuts. Va ser titular al camp del Deportivo (2-1) i una setmana més tard, contra el València (2-2), va jugar els últims vint minuts.

Reiziger va formar part ahir de la defensa titular. L'holandès podria tornar a jugar després de tres mesos. / M. LABURU.

Sergi: «Desitjo i espero jugar diumenge»

Sergi espera que la lesió faci un gir de 180 graus en les pròximes 48 hores per poder estar a Vallecas. «Avui m'he trobat bé. Tot i que no he tocat pilota, espero i desitjo estar en condicions per diumenge.» Amb tot, no va amagar que encara és prematur donar un pronòstic: «Queden dos entrenaments i encara és d'hora per saber el que passarà.» El jugador va admetre que l'evident millora física de l'equip és una de les claus de la reacció en els últims dos partits: «Si estàs en plenitud física, adquireixes més confiança i les coses et surten gairebé soles. No vam tenir prou temps per fer una temporada completa, i això va fer que arribessin un pèl cansats al final del desembre.» El capità, que va assegurar que no guarda cap ràncunia als aficionats que el van xiular en el primer tram de lliga —«un jugador del Barça ha de saber aguantar la pressió; amb tot, seria bo que ens ajudessin en els moments difícils»—, no creu que l'equip hagi d'obsessionar-se amb tenir un onze fix: «La qüestió és tenir una plantilla equilibrada i que quan hi hagi una baixa qualsevol que surti ho faci igual», va explicar.

Empat en el partidet que serveix d'entrenament

Barcelona. Carles Rexach va dedicar l'entrenament d'ahir a fer un partidet al Mini. En un equip hi va posar el mig del camp i la davantera titular, que va alinear-se amb la defensa del filial —Óscar López, Dani Tortolero, Oleguer i Fernando—, mentre que l'altre el van formar la defensa titular, els suplents —Rochemback, Geovanni, Gerard, Dani i Overmans— i Iniesta. Nano i Babangida van entrar per Rivaldo i Saviola. El partit va acabar amb empat a dos, gols de Gerard, De Boer, Gabri i Overmans. / A.P.

Sergi destaca la fita del Figueres i els desitja que arribin a la final

Barcelona. El capità del Barcelona va elogiar la classificació del Figueres per a les semifinals de la copa del Rei: «Estan lluitant amb els grans i, de tot cor, els desitjo el millor i que puguin classificar-se per a la final», va explicar. El jugador va afegir que és terriblement meritori el que ha fet el conjunt de Gratacós: «Han fet història. No és gens fàcil que un segona B arribi tan lluny. Això vol dir que estan fent les coses bé. Insisteixo, tant de bo poguessin arribar a disputar la final», va explicar. / A.P.

El PSG, disposat a pagar nou milions d'euros per quedar-se Arteta

Barcelona. El París Saint-Germain ha ofert al Barcelona 9,1 milions d'euros per quedar-se en propietat el migcampista Arteta. El Barça, però, no està disposat a deixar marxar el jugador per aquesta quantitat i només negociarà a partir del doble. El migcampista, que compleix el seu segon any de cessió a l'equip francès, és un objectiu prioritari del tècnic, Luis Fernández, que ha demanat el fitxatge del jugador. / A.P.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 8

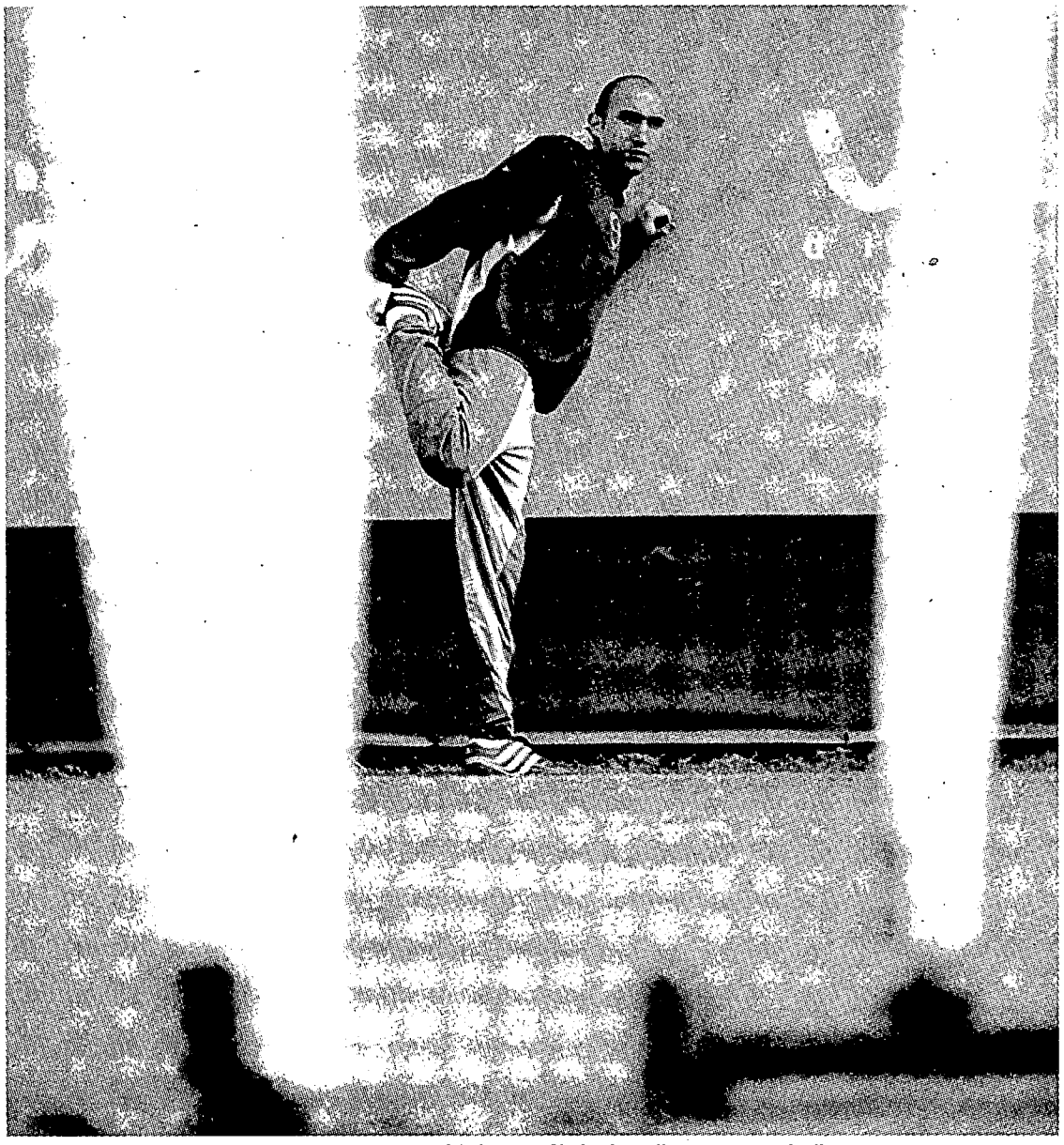

Rexach difícilment ha pogut comptar amb tothom. A la imatge, Abelardo en l'entrenament de dimecres. / M. LABURU.

La infermeria torna a estar plena

Abelardo, Coco, Andersson, Luis Enrique i Sergi, de baixa

Carles Rexach només disposa de disset jugadors

À. PONZ
Barcelona

Dura ben poc l'alegria a casa del pobre, s'acostuma a dir. I és que de fet, el Barça s'ha d'adaptar massa sovint a entrenar-se amb pocs efectius. No li ha durat gaire —per no dir gens— a Rexach començar l'any amb tota la plantilla al complet per primera vegada en la temporada. Les lesions continuen sent un maldecap per al tècnic, que ja en la primera setmana d'entrenament va comprovar com Luis Enrique i Abelardo tenien una recaiguda d'unes lesions que en principi semblaven del tot oblidades. Els dos asturians continuen tocats i la seva aparició —i tocant fusta— no serà una realitat fins al febrer. Cap dels dos va entrenar-se ahir —en principi s'espera que puguin reincorporar-se al grup dilluns vinent—, però no són els únics. Patrik Andersson no surt d'una que ja entra en una altra. No juga des del dia del Celta. L'aparatós cop al cap que va donar-se en l'últim partit de l'any a l'Estadi li va impedir participar en el derbi amb l'Espanyol. L'any començava amb totes les travesses indicant que recuperaria la titularitat contra el Saragossa. No va ser així —va jugar De Boer— i en el primer entrenament de la setmana següent un cop al genoll li ha impedit tornar a exercitar-se amb els seus companys. Sergi i Coco han ampliat aquesta setmana la nòmina.

Coco i la falsa alarma de la varicel·la

L'italià Francesco Coco tampoc va entrenar-se ahir. El jugador continuava amb molta febre, circumstància que l'ha obligat a passar els dos últims dies al llit. Dimecres el jugador va pensar que estava afectat per la varicel·la, malaltia que ha quedat descartada arran de les proves pertinents que el doctor Pruna li va fer. Coco té una grip molt forta, i és poc probable que avui pugui entrenar-se.

Christanval, el primer sorprès

À. PONZ
Barcelona

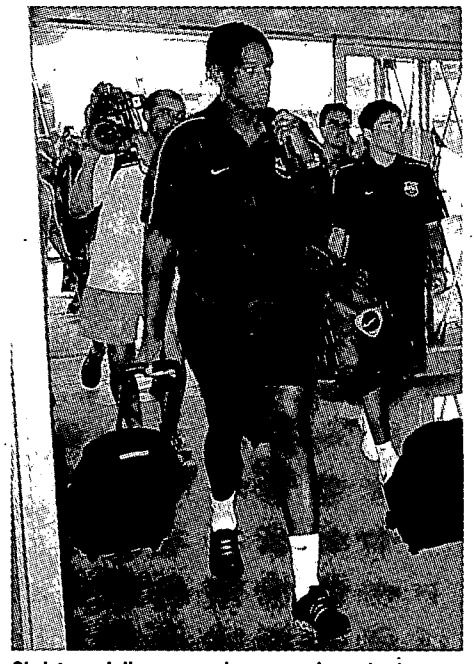

Christanval diu que no s'esperava jugar tant. / EFE.

És juntament amb Javier Saviola l'únic dels nous fitxatges que s'ha fet un lloc a l'onze de Rexach. El francès Phillipe Christanval no va tallar-se un pèl en assegurar que no s'esperava jugar tant en la seva primera temporada al Barcelona: «La veritat és que no m'esperava pas jugar tant. Estic terriblement satisfet que les coses m'estiguin sortint tan bé i molt mentalitzat per mantenir el mateix nivell.» El francès es posiciona en la mateixa línia del vestidor assegurant que tot i els dos últims partits, l'equip ha de continuar treballant amb la mateixa intensitat: «Són dos partits molt esperançadors, però encara hem de confirmar que la nostra trajectòria és ascendent. El camp del Rayo, que m'han comentat que és petit, serà una excel·lent prova de foc per demostrar-ho.» En aquest sentit, va destacar la millora física de l'equip: «Estem treballant molt bé, érem conscients que la nostra trajectòria era molt pobra; a còpia de treball i sacrifici han vingut els resultats», va dir.

No valora el canvi a la porteria. Sent el defensa que més ha jugat, Christanval no va voler valorar la suplència de Bonano en detriment de Reina: «És difícil dir que la decisió sorprèn quan aquí ningú és titular indiscutible. La gran competència que hi ha és una de les coses que fa que aquest club sigui tan gran», va comentar.

Guanyi diners i rendabilitzi les seves inversions amb
1X2
FUNDADA EN 1979
GRAN PEÑA QUINIELISTA
LOS UNOS
1190013515939
JUGAR ACTUALMENT A LES QUINIELES ÉS UNA INVERSIÓ RENDIBLE
2.300 MILIONS DE PESSETES ACONSEGUITS EN PREMIS EN ELS ÚLTIMS ANYS ENS AVALEN.
• 23 Anys ininterromputs en primera línia ens consoliden com una de les millors i més antigues de les penyes quinielistes d'Espanya.
• Estudiant any darrere any fórmules diverses, hem aconseguit dissenyar una revolucionària i excepcional combinació, composta amb més de 400.000 apostes setmanals que cobreixen de 7 a 10 variants amb 14 o 15 TRIPLES amb què aconsegu rem premis realment importants.
• Podem arribar a superar un 500% de beneficis.
• La participació mínima és de 3005,06 € (500.000 ptes) per jugar cicles de 10 jornades, a raó de 300,51 € (50.000 ptes) setmanals (els premis es pagaran amb euros, lliures d'impostos en tractar-se de Loteries de l'Estat).
• A la Primitiva, possiblement jugarem només alguns sorteigs que hi hagi un pot superior a mil milions de pessetes.
• Tots els penyistes reben la participació detallada amb antelació a la celebració de cada jornada.
INFORMES: Sr. FÉRRIZ
Tel. 93 418 22 27
Adreça: C/ Veciana, 22
08023 - BARCELONA
TELETEXT
TELE 5 pàg.731
TELEMADRID pàg.414
TVE-1 pàg.208
ANTENA 3 pàg.151
TV3 pàg.566
Uneixi's a una de les millors Penyes d'Espanya i disfruti de l'esport rei guanyant diners

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 9

EDITORIAL

Un partit per dir prou

Ja s'ha aconseguit. El Brasil serà el 18 de maig al Camp Nou, en una festa multitudinària que no tindrà precedents en la tortuosa història de la selecció catalana. Si els jerarques del futbol brasiler no es despengen amb noves reclamacions, s'ha complert la paraula de la Federació Catalana de Futbol i, després de la intromissió de Madrid, també la de la Generalitat. El partit s'havia convertit en una qüestió nacional i la politització d'aquest matx és lògica: el futbol és molt més que futbol i, en el cas de Catalunya, ja no només el Barça és un vehicle d'expressió nacional. També ho ha de ser la seva selecció i esperem que la seva federació.

Que la selecció catalana de futbol hagi decidit fer un pas d'aquesta magnitud ha de servir per recaptar una bona quantitat de diners (espera superar els 1,5 milions d'euros, dels quals gairebé un milió se'ls enduran els brasilers) però també perquè aquelles 500.000 signatures a favor de les seleccions catalanes ressuscitin de l'oblit. No només és un partit per fer calés, sinó també per dir d'una vegada i sense por que Catalunya vol veure reconegudes oficialment les seves seleccions esportives.

HO DIUEN ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a. 08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: el9@el9.com

I el futbol sala?

En primer lloc, m'agradaria felicitar-vos per haver tingut la iniciativa de fer el primer diari esportiu en català. Tenia moltes ganes de veure'l. En segon lloc voldria expressar la meva queixa, perquè em sembla molt bé que es parli de futbol, bàsquet... i també altres esports internacionals, però i el futbol de segona divisió B i sobretot el futbol sala, del qual sóc una gran aficionada, on és? M'agradaria que diguéssiu alguna cosa sobre aquests esports i també sobre el futbol de categories territorials. Gràcies i felicitats! / MONTSERRAT LUQUE. Cervelló (Baix Llobregat).

Endavant USAP!

Amics d'El 9, la Penya Usapista del Baix Montseny us desitja llarga vida i espera que parleu més del rugbi de casa nostra. Des de Sant Boi fins a Perpinyà. A més, recordem que a l'estadi Aimé Giral, diumenge rere diumenge els colors sang i or de la USAP ens posen la pell de gallina a tots els catalans del sud. Endavant USAP! / MARC PLANS. Baix Montseny.

Endavant amb El 9

Felicitats per aquesta iniciativa que acosta una mica més a la normalitat la nostra malmesa llengua i suposa un espai més per entre tots i totes i fer cada dia Països Catalans, que malgrat les fronteres que ens volen imposar hem estat, som i serem un sol poble. Salut i una fraternal abraçada. / JAUME SALMERON I FONT. Arbúcies (Selva).

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

El retorn de Kubala

Xarli Rexach ha volgut posar fre, sense córrer, a les informacions que atribueixen al Barça multitud de fitxatges, de Riquelme a Kily González. Rexach diu que ha llegit fins a 22 noms de jugadors —«com Bailén 22, quina casualitat!», ha pensat— i que si vénen tots caldrà ampliar la banqueta i comprar «una màquina de preservatius més gran». En una roda de premsa informal, perquè Xarli hi ha aparegut amb les típiques espardenyes i amb cantimplora de contingut desconegut, ha revelat els autèntics fitxatges en cartera. El més prioritari és contractar tota la plantilla del Figueres, massatgista inclòs. L'explicació és senzilla: si els figuerencs han guanyat el Barça, «el millor equip del món» segons Gaspart, la copa d'Europa serà un camí de Roses, passant per Palamós. Per reforçar la defensa el central escollit és un *rookie* desconegut, Pau Gasol. Segons en Xarli, és tot un descobriment i destaca que el noi va molt bé per dalt. Hem pogut saber que Gasol no està disposat a marxar de Memphis, la ciutat de l'Elvis, per anar a Barcelona a moure la pelvis. Rexach està tranquil i ha declarat que si finalment no ve «tant se val, perquè tenim el Christanval». A la mitja, tot i que el noi de Pedralbes és un ferm partidari del lligacames, l'home escollit és regular i constant: *Constant-in* Galca tornarà a la ciutat comtal. Finalment, qui farà els gols, el davanter estrella, és Ladislau Kubala: un valor segur amb força pedigrí i, el que és més important, amb una sòlida experiència i molts partits a les cames. Les altes pretensions del davanter, però, podrien frustrar l'operació. A més, les preferències de Kubala pel dominó i els seus viatges a Benidorm són obstacles importants.

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

¡Hala Madrí!

En Telemadrí hemos mejorado ese pésimo programa llamado *Aquest any cenc* que dirigía el Bassas en la Teuvetres. El programa se llama *Hala Madrí*, y lo presenta el Iturriaga, que es más alto, guapo y con más pelo. Tenemos nuestra Puerta de la Historia (no es plagio, es homenaje), por donde pasa la flor y, sobre todo, la nata del madridismo. Es más pintón, la verdad, porque claro no es lo mismo empezar con la Recopa de Basilea, que con mogollón de Copas de Europa en tu haber.

LA BARRILA DE L'AVI

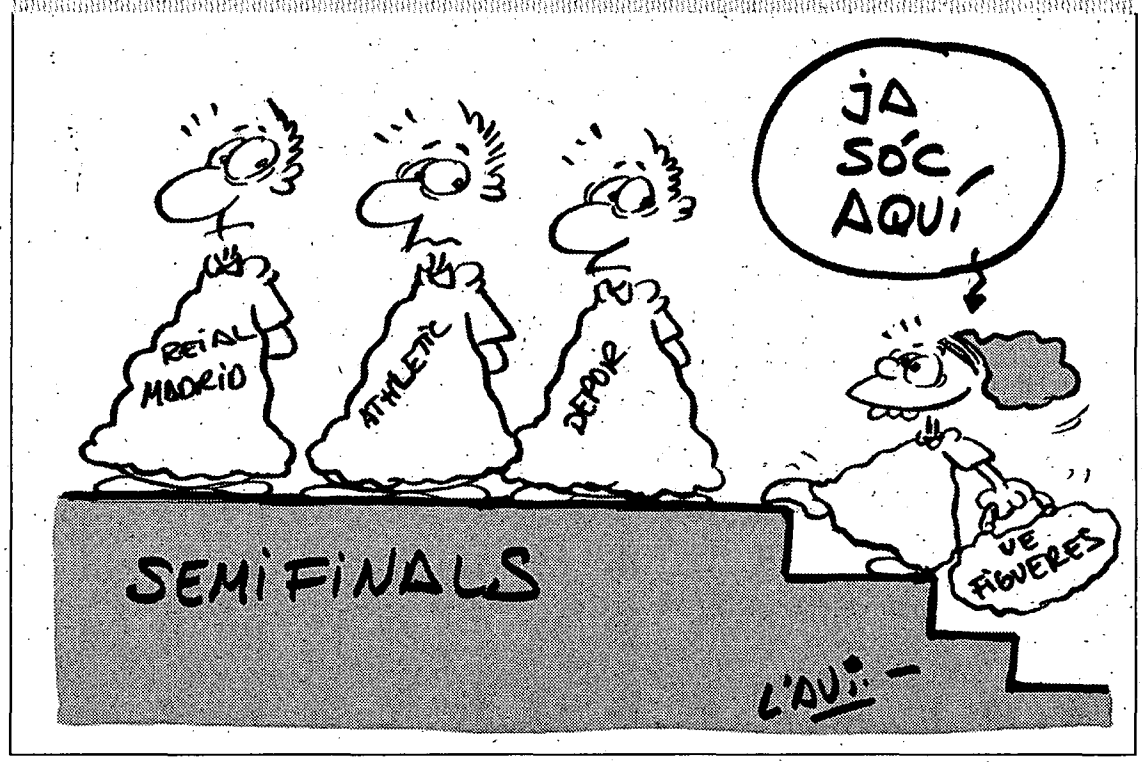

EL LECTOR digit@l

Rochenback i Geovanni s'han de quedar l'any que ve en el Barça?

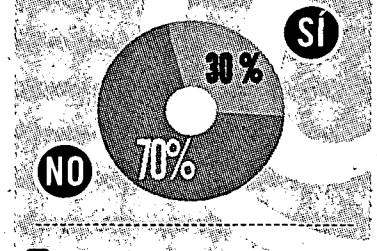

Qui guanyarà el ral·li de Montecarlo?

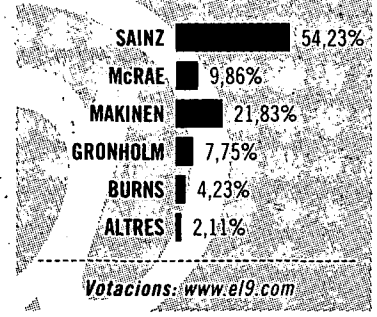

Votacions: www.el9.com

EL 9 Edita: Comercialitzadora i Editora de la Coordinadora de Mitjans S.L. Ronda Sant Pere, 19-21, 7r 6a 08010 Barcelona. Tel.: 902 36 99 99. Correu electrònic: el9@el9.com. Director general: JOAN VALL I CLARA. Comissió executiva: JOAN CAL I SÁNCHEZ, EMILI GISPERT I NEGRELL, GONÇAL MAZCUÑÁN I BOIX, JORDI MOLET I CATEURA, TONI MUÑOZ I HIDALGO, FÉLIX NOGUERA I CARRILLO, VICENT PARTAL I MONTESINOS, RICARD RAFECAS I RUIZ, PERE RULLAN I SERRA, MARC VILA I AMIGÓ, RAMON GRAU I SOLDEVILA. Publicitat: XEVI ESTEVA.

Director: JORDI GRAU I RAMIÓ. Directors adjunts: JORDI CAMPS I PRAT i PEP RIERA I FONT. Redactor en cap: DAVID COLOMER I MARTORELL. Caps de secció: MARTÍ AYATS I AGUSTÍ (Fútbol) i LLUÍS SIMON I RABASSEDA (Més esport). Redacció: FERRAN CORREAS, DAVID CUNILLERA I MINCHAN, QUIM FERNÁNDEZ I CALLÍS, ANNA FERRER I LUCEA, JORDI FERRER I ORIOL, TONI PADILLA MONTOLIU, JORDI PLÀ I COMAS, ÀNGEL PONZ I CORELLA, JOSEP MARIA PUIG I LOBATO, MIQUEL ROCA I COLS, MANEL RODRÍGUEZ I MOHEDANO, MARC SALGAS. D.L.: GI-48-2002

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 10

Ganduls

Costa creure que només fa deu dies Rivaldo ens semblava un gandul i un absentista laboral incapaç d'adaptar-se a la realitat sociocultural. Llavors hi veia moltes semblances amb aquell que diuen que ens regna, que ningú ens va preguntar si volíem i que ens costa tan car com el brasiler. Després del de diumenge tinc clara la diferència. A Rivaldo ens el podrem vendre. / JOAN PUNTÍ

DUTXA FREDA

DE RABONA

L'èxit dels catalans és el fracàs dels fitxatges

No crec que hi hagi ningú que no estigui content que el Barça guanyi amb un equip format amb una majoria de jugadors catalans. Sempre s'ha dit que la gent de casa aporta un plus de sentiment que ajuda a guanyar aquells partits travats que sempre apareixen durant la lliga. És una afirmació que no entenc quan parlem de jugadors que guanyen una milionada i als quals l'esforç i el treball se'ls suposa, però sembla que tothom accepta. Això, però, no amaga el fracàs de la política de fitxatges de Rexach. El tècnic ha donat el seu vistiplau a la incorporació de la meitat dels jugadors de la plantilla actual però de mica en mica els ha anat deixant de banda fins a jugar diumenge passat amb un equip on només hi havia dos d'aquests fitxatges. A més, ja es comenta que el tècnic vol fora del club Rochemback i Geovanni quan fa cinc mesos els considerava dues peces imprescindibles per al seu projecte. I Riquelme, a l'Argentina. / DANIEL ANGEL

[TRIBUNA COBERTA XAVIER COROMINA]

Les pistes del tennis

Avui, que el tennis és un joc rabent i seriós, tal com va dir Josep Carner, costa d'imaginar el paisatge on va néixer. La ruralia anglesa, amb prats d'herba alterosa sota un sol sempre ensopit, no fa gens per les lluminoses pistes de gespa allisada ni per les de terra batuda, tan vermelles i tan ràpides, d'ara. A més a més, i malgrat que els enfrontaments també puguin durar força, la pressa actual per eliminar el contrari està renyida amb la partida d'escacs física que va originar-los.

Durant el segle XIX, l'aristocràcia imperial anglesa s'anava encarcarant literalment. Avesada a observar les revoltes i les convulsions permanentment estirada i arrufant el nas, havia jugat massa a veure-les venir rere la protecció dels murs residencials, de l'English Channel i de la llunyania de les colònies que tenia escampades arreu del mapa. Els mals d'una digestió treballada en excés li espessia tan usualment la sang —els filtres dels ronyons i del fetge se li embussaven i li promovien el mal de gota—, que els més recalcitrants arribaven a creure-se-la blava, realment; sobretot a l'estiu, quan les protocol·làries passejades primaverals per anar a prendre el te quedaven tan enrere i les caceres cerimonials de la tardor encara trigarien.

A l'entumit cos aristocràtic imperial, li calia, doncs, una mica d'exercici sense estrebades, evidentment, perquè havia estat educat a defugir l'encarcarament i evitar deslloriga-se. Amb el culte al cos com a aprenentatge obligatori d'una educació rigorosa i corporativa, va treure un rendiment tan alt del clàssic *mens sana in corpore sano*, que hom sospita que el llegendari pragmatisme anglès no vingui a ser l'evolució natural i calmosa de l'eficàcia aplicada per l'imperi romà a la sistematització hel·lènica.

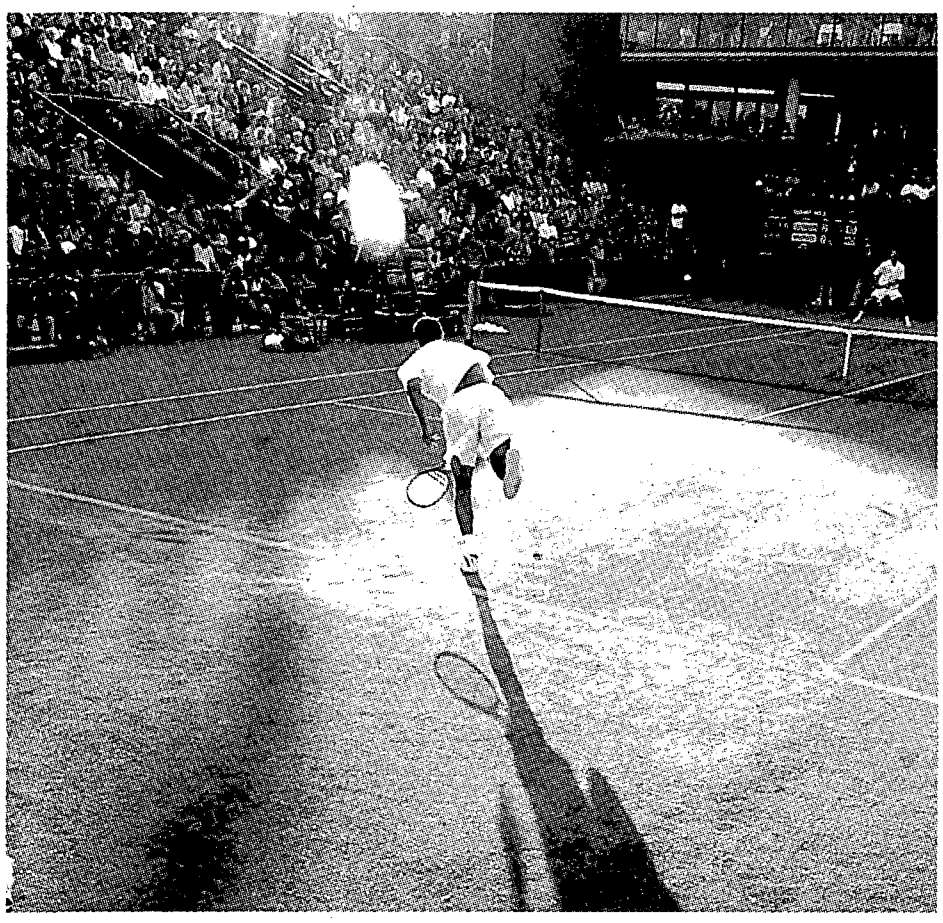

Wimbledon és la catedral del tennis sobre gespa. / EFE

Conseqüentment, enmig del sedentarisme estiuenc, els aristòcrates anglesos van fixar-se en un joc primitiu que practicava la gent rasa i el 1877 el capità Wingfield va publicar el primer reglament del tennis. En aquell joc primigeni, la pilota, en comptes de rebotar-hi, pentinava l'herba per alçar-se per damunt d'una tanca privada que, assemblant-se a les del bestiar per on la canalla s'apedregava, feia la mateixa funció, però en la intimitat i d'una manera civilitzada. Era un joc d'estratègia més que una batussa. Com que passar-se la pilota per una xarxa podia semblar un entreteniment tan pueril com empaitar papallones i tenien tan assumida la llei de l'economia de mitjans (màxima rendibilitat amb el mínim desgast de la hisenda), l'exercici havia de comportar uns guanys proporcionalment inversos a la despesa física. Va ser a partir d'aquestes premisses que el joc va reglamentar-se.

La tàctica consistia a segar l'herba a l'adversari, a menjar-se-li el terreny, per dir-ho ras i curt. La sofisticació victoriana, quan havia de ser contundent, feia servir el guant blanc. Tot i amb això, no crec pas que vingui d'aquí la vestimenta blanca dels contrincants. Més aviat deu venir del puritanisme simbòlic. El guant blanc aplicat al tennis tenia més a veure amb la manipulació diplomàtica o, si voleu, amb els seus moviments entre sibil·lins i maquiavèl·lics, perquè no es colpejava la pilota per abatre el contrari sinó per esgotar-lo. Per això l'espai està tan acotat i és tan important en una pista de tennis. La colonització de l'espai, el seu domini a cops de pilota, és fonamental per guanyar la partida. El zumzeig sobtat pel cop de raqueta ha de repercutir en l'enteniment del rival com una explosió imminent i il·localitzable. Si més no, ha de procurar un retorn tan forçat que permeti una esmaixada definitiva o un *passing-shot* inabastable; és a dir, cal que aconsegueixi, per atuïment o per distància, bandejar el contrari del seu territori. El recompte dels punts com els quarts de les hores també fa el seu efecte, perquè en una psicologia tan susceptible com la humana, el temps és inapel·lable: precipita la perdició i sustenta la victòria. En fi, que en el clos d'una pista de tennis hi ha la cara més refinada del dimoni.

Xavier Coromina.
Filòleg

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 11

Cornellà, seu del nou Sarrià

Club, Ajuntament de Cornellà i Generalitat van arribar a un principi d'acord dimecres

Es construirà un estadi per a 35.000 espectadors i al costat, un parc d'oci

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

El nou camp de Sarrià es construirà a Cornellà. Aquesta ha estat la notícia més esperada dels accionistes, socis i seguidors de l'Espanyol i per fi es podrà fer realitat. Dimecres a la nit es va arribar a un principi d'acord entre l'Ajuntament de Cornellà, la Generalitat de Catalunya i l'Espanyol per impulsar la construcció d'un estadi de futbol amb una capacitat per a 35.000 espectadors en uns terrenys situats al Parc del Maresme, al barri de la Riera de Cornellà, un lloc amb molt bona comunicació des de la ronda del litoral.

El consens institucional ha donat llum verda a la tercera pota de l'anomenat pla estratègic (eixugar el dèficit, construir la ciutat esportiva i tenir un camp propi) impulsat pel consell d'administració que presideix Dani Sánchez Llibre i liderat pels professionals de l'Espanyol encapçalats pel seu director general, Josep Lluís Marcó. No es coneixen gaires dades més de l'acord que es va fer públic ahir, encara que es va confirmar que a la mateixa zona es construirà també un parc d'oci. Avui al migdia s'ha convocat una conferència informativa per explicar els detalls del nou equipament. Un cop quedi definitivament aprovat el projecte, s'estima que serà a la tardor de 2002, la construcció es podria començar l'any que ve.

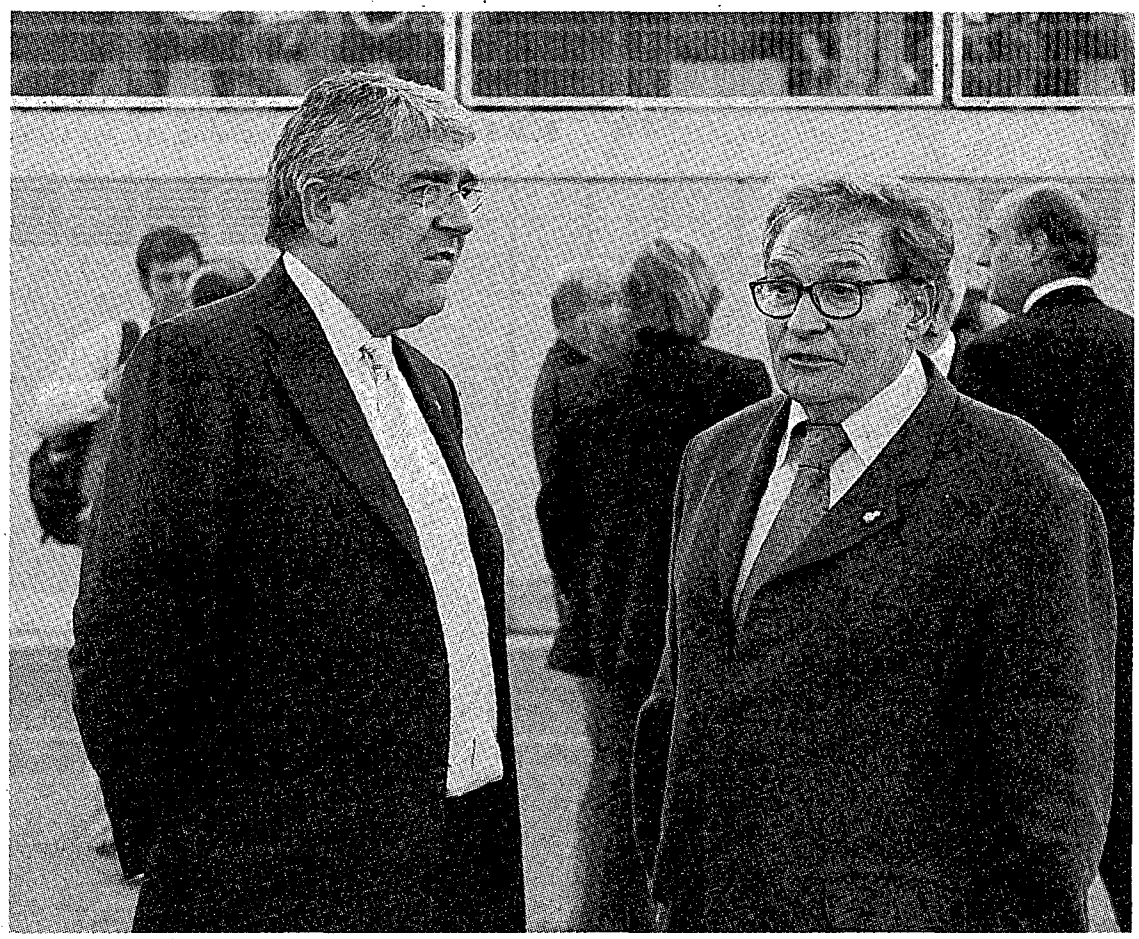

Primer va ser la ciutat esportiva de Sant Adrià; ara li toca el torn al nou estadi. / EUDALD PICAS

El president de l'Espanyol no va voler confirmar cap més detall sobre la construcció del nou estadi en sortir de la reunió del consell i va remetre als periodistes a la roda de premsa d'avui. Ahir, al consell, els responsables de les gestions amb l'Ajuntament de Cornellà i la Generalitat van informar la resta de consellers de les negociacions que s'havien dut a terme i es van perfilar les perspectives de finançament del cost de les obres.

Continuïtat. Les especulacions sobre la continuïtat de Sánchez Llibre al capdavant de l'Espanyol tindran avui un nou capítol. El president podria anunciar que continua com a mestre de cerimònies de la llotja del Lluís Companys de Montjuïc. En aquest sentit, l'anunci dels acords sobre la construcció del nou camp, conviden a pensar que el president de l'Espanyol es presentarà a la reelecció.

També es va parlar dels fitxatges i les renovacions. «Els tècnics segueixen treballant», va dir Sánchez Llibre, que es va congratular per l'acord amb Martín Posse i va afegir que les negociacions amb De Lucas i Mora «segueixen obertes».

Posse, renovat fins al 2006

M.R.
Barcelona

El davanter argentí Martín Posse serà jugador de l'Espanyol fins al 30 de juny del 2006 després que es va fer efectiu l'acord entre el director general del club, Josep Lluís Marcó, i el representat del jugador, Gorka Arrinda. L'acord es va fer públic ahir a les set de la tarda després de deixar enfilada l'operació dimecres en una reunió maratoniana que es va allargar gairebé durant cinc hores. El jugador argentí tindrà una clàusula de rescissió de trenta milions d'euros, la mateixa que tenia fins ara. A més, tots els drets del jugador continuaran en poder del conjunt blanc-i-blau després que no va prosperar a principi de temporada la reclamació que va fer el Vélez Sarsfield, el seu equip de procedència. El club argentí compartia amb l'Espanyol la meitat dels drets del jugador però els va perdre després que Posse va complir tres temporades a l'Espanyol —aquest any compleix la seva quarta campanya consecutiva—. Martín Posse ja donava per fet l'acord i parlava, dies abans, d'una «magnífica predisposició» existent entre les dues bandes.

Paraules d'agraïment. El davanter argentí, que s'ha fet un lloc al cor dels espanyolistes, es converteix en el segon integrant de la plantilla en renovar aquesta temporada després que el lesionat, Toni Velamazán ho va fer fa una setmana. Posse va declarar ahir després de signar un compromís que el lliga quatre anys més a l'Espanyol que està enormement satisfet. «Estic com a casa meva i això m'assegura la continuïtat al meu equip uns anys més», va explicar. El davanter se sent estimat i diu que plenament identificat amb la filosofia del club espanyolista: «Amb el temps, un ja sent els colors. Un acord així és molt important per a un futbolista com jo», va afegir. Posse, de 26 anys, només pensa ara en el partit de diumenge contra el Betis: «Seria bonic guanyar per completar una bona setmana», va explicar.

Descomptes per als socis que vagin a veure «El Geperut de Notre Dame»

Barcelona. L'Espanyol i les empreses promotores de l'espectacle musical *El Geperut de Notre Dame* han arribat a un acord perquè els socis puguin anar a veure l'obra, que es representarà al Palau Sant Jordi, amb descomptes importants que arriben fins al 50 per cent. Els socis que ho sol·licitin podran gaudir d'un paquet de quatre entrades al preu de 50 euros, 70 menys que en el seu preu de venda. A més, els socis de l'Espanyol que tinguin com a data d'alta el mes de gener podran veure l'obra gratis. / M.R.

Ansuategui Roca, àrbitre del 0-1 a Valladolid, designat contra el Betis

Barcelona. El col·legiat valencià Juan Ansuategui Roca serà l'encarregat de dirigir diumenge el partit Espanyol-Betis, que començarà a les cinc de la tarda. Ansuategui té 44 anys i ja fa tretze temporades que és a primera divisió amb 190 partits dirigits des de la temporada 1988/89. En la lliga 2001/2002 ha dirigit l'Espanyol al camp del Valladolid (0-1) i el Betis al camp del Màlaga (3-2). Enguany ha xiulat vuit partits amb un balanç de 5 victòries locals, un empat i dos triomfs visitants.

Paco Flores no es refia del Terrassa, rival en la copa Catalunya

Barcelona. Paco Flores considera que l'eliminatòria de semifinals de la copa Catalunya en què s'haurà d'enfrontar al Terrassa FC no serà gens fàcil: «Els equips més modestos es motiven especialment i aconsegueixen equilibrar els partits.» El matx es jugarà el 21 de febrer contra l'equip de Miguel Álvarez, un tècnic que ja va eliminar l'Espanyol d'aquesta competició quan dirigia el Mataró. / M.R.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 12

Aposta per Vates

Serà el substitut del lesionat Àlex i farà costat a Morales

Jugaria el segon partit com a titular i el quart d'aquesta temporada

Cavas podria substituir un David García superat a la primera volta

Raúl Vates, agenollat ahir a l'entrenament, té tota la confiança de Paco Flores. / M.R.

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

Raúl Vates es convertirà diumenge contra el Betis en la principal novetat de l'Espanyol. El jove migcampista del filial tindrà l'oportunitat de demostrar que els fruits del planter són a punt per a la collita i que quan cal tapar un forat es pot comptar amb ells. Vates ocuparà una posició al doble pivot si finalment Paco Flores opta per fer realitat l'esbós de l'equip que va fer ahir a l'entrenament. Si més no, la seva presència al llarg de tot el partit indica que Flores aposta per solucions diferents a les del partit contra el Màlaga on va jugar Soldevilla al centre del camp, partit en què es preveia que faria falta un jugador que dominés el joc aeri.

El fet de jugar a l'empar del seu públic esdevindrà una motivació especial per al jugador, que altres cops i de forma intermitent ha sabut respondre a les exigències del tècnic. El tècnic espanyolista ha apostat per la solució natural, i com que en aquests moments l'Espanyol està una mica curt d'efectius en la demarcació de migcampista, Flores ha buscat la solució al planter. El fet de jugar a casa i la necessitat de controlar la possessió de pilota implica solucions més creatives. I en aquesta faceta del joc Vates és un jugador amb molt bones prestacions. Vates ja va estar a punt de jugar ara fa dues jornades al camp del Màlaga, però una grip inesperada no li va permetre entrenar-se amb normalitat i, tot i que va viatjar, es va quedar fora de l'equip titular.

Paco Flores no té previst introduir cap canvi en la defensa en relació als homes que van jugar a La Romareda. Repetirà l'eix central amb Lopo i Soldevilla i jugarà amb Navas, i possiblement amb Ricardo Cavas, als laterals. Una de les sorpreses de la sessió d'ahir al Parc del Migdia va ser la presència del defensa Ricardo Cavas a l'onze titular. Cavas no anava convocat des del partit que va jugar l'Espanyol a Balaídos (4-1). De sobte, i sense que David García hagi patit cap tipus de lesió o hagi encadenat actuacions dolentes, el protagonisme de Cavas en els plans de Flores fan pensar que el tècnic espanyolista no vol que es repeteixin les facilitats que va donar el seu equip al Manuel Ruiz de Lopera en la primera volta amb David García a la banda esquerra. Aquesta podria ser l'explicació del canvi de plans de Flores.

A la tripleta de migcampistes amb desplegament ofensiu només Roger sembla tenir assegurada la plaça a l'esquerra. Flores ha de decidir si juga amb De Lucas a la dreta i Posse pel centre, o bé trasllada Posse a la dreta i fa jugar el mexicà Palencia més a prop de Tamudo, que torna després del partit de sanció.

PERFIL EQUIP TITULAR

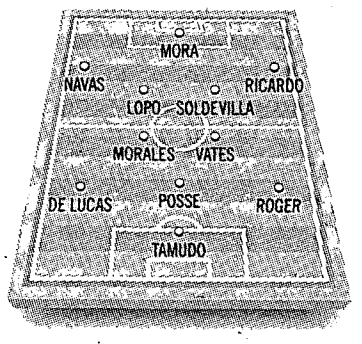

Il·lusionat. Raúl Vates podrà repetir l'experiència del passat 19 de novembre en el partit contra el Mallorca a la primera volta (2-1) en què va sortir de titular i va jugar 71 minuts abans de ser substituït pel seu company al B Català. «No es poden treure conclusions perquè mai se sap què decidirà l'entrenador fins que no arriba l'hora del partit, però jo estic il·lusionat que els plans siguin una realitat diumenge». El jugador del filial es va oferir als seus companys i va buscar amb insistència la pilota durant l'entrenament d'ahir. Jugarà al costat de Morales, però «un xic més avançat, almenys així ens ha col·locat l'entrenador».

Els jugadors van al límit per tenir un lloc en la glòria

La competència en determinats llocs de l'equip i el nivell d'exigència que demana Paco Flores provoca que els jugadors vagin a cent. Les ganes de guanyar-se un lloc en la glòria fa que s'entrenin al màxim i que es produeixin alguns xocs que podrien haver derivat en lesions. Afortunadament, ahir a l'entrenament ningú no es va lesionar però més d'un va haver de ser atès pel metge Juan Carlos González. El primer va ser Lopo, amb un fort cop a la cama dreta i després va ser De Lucas qui va haver de rebre assistència mèdica per una acció similar.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 13

SPORT
Súper Figueres. Històric. Figueres va viure una nit màgica, saldada amb l'equip empordanès classificat per a les semifinals de la copa del Rei, un fet insòlit en el futbol estatal protagonitzat per un equip que milita a segona B.

MUNDO DEPORTIVO
Sí! Sí! Sí! Que vingui el Madrid. El Figueres no va faltar a la seva cita amb la història i ja en forma part. És el primer equip que arriba a semifinals de copa i ha entrat per la porta gran. A Figueres només importa que passi el següent.

EL PERIÓDICO
Apoteosi a Figueres. Genis de Figueres. Els crits d'Unió! Unió! van ressonar en la nit empordanesa. La gesta no és un somni. És una realitat. El conjunt de Pere Gratacòs és, des d'ahir, el primer segona B a les semifinals de copa.

AVUI
El Figueres fa realitat el somni. El Figueres va obrir ahir el llibre de la història per escriure-hi un nou capítol. Un episodi inversemblant, heroic, grandiós, un somni convertit en realitat. Mai abans un equip de segona B havia arribat tan amunt.

LA VANGUARDIA
La Unió s'instal·la a la glòria. El Figueres s'ha embalat cap a la glòria. Va fer bo el 0-2 recollit en l'anada a Còrdova i es va plantar imbatut a les semifinals de la copa del Rei, on compartirà taula amb tres grans: el Real Madrid, l'Athletic i el Dépor.

Tothom vol la Unió

El Real Madrid, l'Athletic i el Deportivo volen el Figueres en les semifinals de la copa

El club figuerenc espera que el sorteig l'aparelli avui amb el conjunt madridista

El president Albert Domínguez preveu un benefici màxim de mig milió d'euros

QUIM FERNÀNDEZ
Figueres

Els semifinalistes de la copa del Rei ronden el Figueres. Tothom vol la Unió, que viurà entre gegants fins que es decideixin els artistes de la final. La impressió del Real Madrid, de l'Athletic i del Deportivo és que l'emparellament amb els figuerencs és un salt directe. «Vull que ens toqui el Figueres perquè és l'equip més dèbil», va admetre Michel Salgado, que va voler ser respectuós: «És l'equip més dèbil tot i que és a semifinals per mèrits propis i havent eliminat el Barcelona, l'Osasuna i el Còrdova.» A Bilbao també s'estimen més jugar contra la Unió. Etxeberria, però, va ser un pèl més reflexiu que Salgado: «Encara que en principi sembli el rival més fàcil, no ens hem de deixar endur per la confiança si ens toca jugar contra el Figueres. Són a semifinals i es mereixen tot el respecte de món, perquè han eliminat equips com el Barça. Així que ara ens toca intentar fer les coses ben fetes i donar una alegria als nostres aficionats.» A la Corunya, el porter Molina va relativitzar el sorteig: «Sortirà el que surti, i per què hem de demanar si al final no sortirà el que volem? En principi vull el Figueres perquè és el més assequible, però a semifinals no es pot perdre el respecte a ningú.»

Faran l'agost. Toqui qui toqui en el sorteig d'avui, la Unió farà l'agost, sobretot si li toca el Real Madrid. Entre els directius la preferència és clara, però en la plantilla no es posen d'acord. Alguns jugadors prefereixen un altre rival perquè contra els blancs no hi veuen cap possibilitat de superar l'eliminatòria. L'emparellament amb el Real Madrid pot suposar, fent un capmàs, prop de 500.000 euros de benefici per a la Unió. Si el rival és qualsevol altre, els ingressos amb prou feina superarien els 350.000 euros, segons els càlculs del president Albert Domínguez.

Respecte dels altres tres semifinalistes, la Unió parteix amb l'avantatge de ser el propietari dels seus drets televisius. D'aquesta manera podrà negociar les condicions de la transmissió del partit que es jugarà a Vilatenim des de la mateixa posició que Audiovisual Sport, la propietària televisiva de la copa. Si tot surt com ho preveu el president, la Unió podria ingressar vint milions de pessetes si el sorteig l'emparella amb el Real Madrid i l'interès de l'eliminatòria puja al màxim nivell possible. Per la transmissió d'abans-d'ahir, el club alt-empordanès va cobrar prop de 48.000 euros de Televisió de Catalunya. Si tot surt bé, el Figueres també traurà profit d'un acord de patrocini amb l'Ajuntament, una vella i repetida reivindicació del club que havia topat sempre amb l'oposició del consistori i que avui, probablement, l'anunciarà públicament al costat de l'alcalde, Joan Armangué.

Els titulars del Figueres escolten Kali Garrido al túnel de vestidors abans del partit contra el Còrdova. / LLUÍS SERRAT.

Tothom estarà pendent del sorteig de Madrid

Tothom estarà pendent del sorteig de copa més insòlit que s'haurà viscut mai. Tot plegat durarà deu minuts, el temps de treure els paperets i llegir-los en veu alta, i quan s'hagi acabat la Unió serà allà amb els grans. Però mentrestant la vida haurà continuat a l'Empordà, a l'Alt. El Figueres tramitarà la fitxa de Jonathan, que arribarà procedent del Girona, que la setmana passada el va donar de baixa per poder inscriure els nous fitxatges que ha fet per provar de triomfar en la lliga de tercera divisió. Jonathan tindrà fitxa de jugador de la Fundació Esportiva Figueres, que funciona com a filial, però s'entrenarà amb el grup de Gratacòs.

Caballero també és un centre d'atenció després de tot el que ha fet. El Llevant el vol demà mateix però no vol pagar els 150.000 euros de traspàs que diu que li demanen. La Unió no vol prescindir de Caballero i sap que hi ha clubs com l'Albacete, el Vila-real i, sobretot, l'Alavés, que estan interessats a incorporar-lo quan s'acabi la temporada. I per cargolar-ho encara una mica més, queda l'Espanyol, que, pel conveni de filiació que té amb el club figuerenc, pot acabar fitxant el porter.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 14

MARCA
Olé Figueres. No, no és surrealisme. És real com la vida mateixa. Figueres, bressol d'un dels més grans genis artístics, Salvador Dalí, ja té una plaça a la història del futbol estatal. És el primer segona divisió B que trepitja les semifinals de copa.

EL PAÍS
El Figueres fa història i ja és a semifinals. Després d'un partit d'allò més tens i emocionant, el Figueres va rubricar una de les pàgines més belles del futbol estatal. Serà el primer equip de segona B que disputa les semifinals de la copa del Rei.

AS
Sí, sí, sí, Figueres espera el Madrid! Una bogeria digna de Dalí. Una d'aquelles coses que va animar Boskov a dir que *fumbol és fumbol*. Un conte de petits Davids en l'univers dels Goliats. El Figueres, un segona B!, a les semifinals de la copa.

A BOLA
Figueres, rumb a la glòria. El Còrdova, de segona A, que va perdre 0-2 amb el Figueres, de segona B, no va ser capaç de capgirar el resultat, confirmant la classificació del Figueres, el primer segona B que arriba a les semifinals de la copa.

EL MUNDO
El Figueres continua el seu idil·li amb la copa. Semifinalista. És surrealista que aquest Figueres s'hagi plantat a tota una semifinal de la copa del Rei. Tan surrealista que ni tan sols les aspiracions europees són descartables.

Futbolistes tot el dia

Tota la plantilla del Figueres té una clàusula de dedicació exclusiva

El club els paga el pis, en un bloc pròxim a la fàbrica de l'expresident Emili Bach

Juli, que és veterinari, és l'únic jugador que té una llicenciatura universitària

EL 9
Figueres (Alt Empordà)

La Unió és un equip amb salaris amateurs i una clàusula de dedicació exclusiva que obliga els jugadors a viure com a professionals. Tot es fa amb un objectiu global al Figueres, que no ha deixat de funcionar com una empresa esportiva des que es va convertir en societat anònima. Tot sembla previst, fins i tot les casualitats. La majoria de jugadors de la Unió, que viuen a Figueres, estan instal·lats a Sol-Terra, en pisos de lloguer que paga el club en un bloc molt proper a la fàbrica de l'expresident Emili Bach. Gairebé cap futbolista del Figueres no té activitats laborals extraesportives.

Albert Serra (22) està acabant assignatures d'enginyeria tècnica industrial. Va i ve cada dia de Pujals dels Cavallers (Pla de l'Estany).

Sergi Raset (26) fa pràctiques en una escola de Figueres per acabar la carrera de magisteri que està estudiant a la Universitat de Girona.

Àngel Cortada (26) també està estudiant magisteri a Girona. Fa nou anys que juga en el Figueres. Va i ve de Girona.

José Luis Peña (29) és mestre no especialitzat però no exerceix. Li quedaven algunes assignatures pendents quan va arribar a la Unió fa cinc anys. Ha acabat la carrera a Figueres.

Juli Sunyer (32) és veterinari i s'hi dedica en les estones lliures. Té dues filles: Júlia i Maria.

L'equip titular del Figueres que va jugar abans-d'ahir contra el Còrdova a Vilatenim. / LLUÍS SERRAT

Miquel Àngel Salas (29). Graduat social. En la seva primera etapa al Figueres treballava a l'Assessoria Teixidor, propietat d'un expresident sogre d'un vicepresident actual.

Pere Belmonte, *Piti* (27). Té negocis a Sabadell que gestiona directament la seva família.

Arnau Sala (29). La família d'Arnau té negocis al Bages en el camp de l'alimentació i el seu pare i Josep Miquel són amics de fa anys. Aquesta amistat va afavorir la seva arribada al Figueres l'any 1994.

Juan Carlos Caballero (23). A l'Osasuna B era suplent d'Elia, internacional juvenil. La Unió el va fitxar fiant-se dels informes de Vicuña, entrenador de porters al Tajonar i amic del director esportiu de la Unió, Albert Valentín.

Jordi Freixa (22) viu amb els pares a Castellfollit de la Roca (Garrotxa). L'any passat va estar a punt de marxar perquè García Escribano no el feia jugar. Es diu que el segueixen l'Espanyol i l'Atlético de Madrid.

Fernando Núñez (23). Lateral dret titular. L'Espanyol el va fer fora fa dos anys.

Julio Algar (31). És del Real Madrid, com Salas i Caballero. Era reticent a fitxar per la Unió perquè pensava que el canvi d'idioma en l'ensenyament que havien d'assumir els seus fills era un inconvenient.

Dani Fernández (32). Hispanouruguaià. Va arribar del Cartagonova. Ha viscut del futbol en equips *grans* de segona B.

Jesús Ruano (27). Canari. També prové del Cartagonova i viu amb la família a Figueres. No se li coneix cap activitat al marge del futbol.

Eloi Fontanella (21). De Breda, jugava a Vilobí. Tenia davant seu un contracte del Terrassa i se'n va desdir a última hora.

Pep Pagès (26). Nascut a Santa Pau. Va sortir d'Olot i després va passar pel Barcelona. És un jugador reputat a segona B.

Kali Garrido (29). El Figueres el va repescar del Nàstic a bon preu. Va marcar el gol que va eliminar el Barcelona però va ser suplent contra el Còrdova.

ELS TRES QUE MANEN AL VESTIDOR

PERE GRATACÒS
ENTRENADOR
De jugador va obrir una botiga de roba a Figueres que regentava fins fa poc. Coneix la Unió de quan jugava i ha viscut els moments històrics de Vilatenim. Ara forma part de la llegenda.

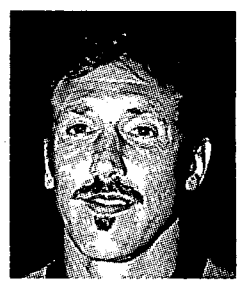

ARSENI COMAS
SEGON TÈCNIC
Es va fer un nom com a defensa i, en arribar a Figueres, s'hi va instal·lar. Ha estat sempre vinculat a Pere Gratacòs, com a segon i entrena l'aleví A de la Fundació Esportiva Figueres.

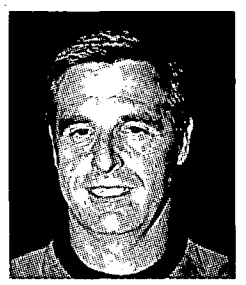

QUIM FERRER
DELEGAT
El porter de sempre a segona divisió A. Es va avenir a pactar el pagament de tots els diners que li devia el club quan es va retirar i treballa com a entrenador de porters des d'aleshores.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 15

LA CRÒNICA
JORDI FERRER

El Liverpool i el gat

Juli Suñer i Michael Owen són dos futbolistes desequilibrants. El primer és un valor segur de la Unió Esportiva Figueres, un equip de la part mitjana-alta del grup II de la segona B estatal. El segon és el davanter més decisiu del Liverpool i de la selecció anglesa. Juli té 32 anys i ha destacat a segona B amb l'Hospitalet, el Cartagena i el Girona. Owen té 22 anys, va ser nominat Pilota d'Or l'any passat i ha estat 32 vegades internacional amb Anglaterra. El davanter gironí ha seguit, per la tele, algun títol d'Owen o el seu «hat-trick» en l'1-5 d'Anglaterra a Alemanya. Al de Chester potser li ha arribat alguna notícia de Juli i de la Unió a través de la CNN, especialment el dia del Figueres-Barça. No han estat mai rivals sobre el terreny de joc. De moment. Empatxats de glòria i en ple èxtasi futbolístic, la imaginació causa estralls i els aficionats empordanesos ja sospiren per un Figueres-Liverpool a la UEFA 2002/2003. Després d'eliminar el Còrdova, qui pot negar que, com a mínim, és una possibilitat?

El vicepresident del Figueres Josep Serra va celebrar la classificació amb el seu nou gat. / MIQUEL RUIZ

Perquè el Figueres sigui europeu, encara cal un altre pas: arribar a la final de la copa del «vividor», com exposava una pancarta a Vilatenim. El Real Madrid, l'Athletic de Bilbao i el Deportivo, per aquest ordre, són les prioritats de l'aficionat en l'emparellament de semifinals. Així va quedar clar dimecres a la nit en la improvisada enquesta al programa de Jordi Basté a Catalunya Ràdio. El «No ho diguis a ningú» va omplir el teatre municipal El Jardí de banderes, bufandes, tambors i sentiment unionista. Al costat, la Rambla de Figueres bullia i tornava a ser blanc-i-blava. Càntics de *«sí, sí, sí, nos vamos a Madrid»* o *«Madrid se quema...»* van sovintejar. Enmig de clàxons i caos circulatori, es va reviure una explosió d'«orgull empordanès» —curiosament el nom d'un grup de seguidors figuerencs.

Juli va ser un dels convidats estel·lars del programa. Va engrescar el públic saltant damunt de l'escenari, va criticar la federació pel fet que la Unió no tingui assegurat el bitllet per a la UEFA i va reclamar una reunió immediata amb la junta per pactar les primes. Sí, sí, els jugadors es veuen capaços de superar una altra eliminatòria. «Almenys així omplirem el camp», va assegurar Arnau. No són els únics atrevits. «De Vilatenim al Bernabeu no ens para ni Déu», era la consigna d'una altra pancarta d'un grup d'aficionats.

A banda de parlar amb Juli i altres components de la plantilla, el programa radiofònic també va entrevistar directius i l'entrenador Pere Gratacòs, ovacionat en el moment d'entrar a la sala. Però el que realment va ser impagable va ser l'aparició del vicepresident Josep Serra. El directiu figuerenc, amb una bufanda de la Unió, portava una gàbia. La va deixar en un racó de l'escenari i en va treure un gat. Ja és el gat del Figueres. L'havia comprat fa tres mesos, però no el va poder recollir fins fa una setmana a Còrdova aprofitant, ves per on, el desplaçament de l'equip a la ciutat andalusa. A la pàtria de Dalí, els genis no només són pintors. Qui gosarà posar fi a tanta imaginació? Owen, tremola.

Jordi Ferrer. Periodista d'El 9

L'ARTICLE PILAR RAHOLA

David i Goliat

Com a dona em sento —a nivell de pell— molt propera als senyors que ensenyen les cuixes. Si juguen a futbol, a més a més, certament m'hi sento més, si em permeteu la ironia. Em sembla molt més atractiu el jove Saviola, l'esplèndid Puyol (o Figo, encara que ens faci mal), que no pas alguns polítics independentistes, més preocupats per no despentinar-se i mirar-se al mirall, que no pels programes.

Però això no és un article polític, és un article de futbol, tot i que sovint, futbol i política vagin de bracet. Mireu el Figueres, el meu Figueres, que dimecres, classificant-se per a les semifinals de la copa, va fer una gesta digna de David enfrontant-se a Goliat. Quan em vaig casar —i perdoneu que hi torni, a parlar de mi—, un bon amic, cantant, d'arguments polítics ben diferents als meus, però còmplice, em va dir que a la política, igual com als estadis— no s'hi valia parlar de vot útil. Doncs el meu Figueres, va demostrar el contrari. Ahir vam veure que els petits fan coses més grans que els gegants adormits, com si de petits miracles (pagans) es tractés. El Figueres, el joc de la pell, la meva filla Ada, un nens jugant a pilota a la nevada Sibèria.

Pilar Rahola. Periodista

Gratacòs no es treurà l'anell «màgic» de Harry Potter

Figueres (Alt Empordà). Pere Gratacòs ha assegurat que no es pensa treure l'anell «màgic» del personatge literari Harry Potter que li va donar un dels seus fills perquè li portés sort. L'entrenador del Figueres confia poder lluir aquest anell —que fins ara ha fet bé la seva feina— perquè mostri els seus poders i continuï servint-li d'amulet a l'estadi Santiago Bernabeu si aquest migdia s'acaba produint l'emparellament desitjat a Figueres entre l'equip alt-empordanès i el Real Madrid. / EL 9

La Unió, el primer semifinalista que no juga a primera des de fa vuit anys

Figueres (Alt Empordà). El Figueres és el primer equip que no juga a primera divisió que estarà en el bombo de les semifinals de la copa del Rei des de fa vuit temporades. L'últim equip que ho va aconseguir va ser el Betis, que jugava a segona divisió A, la temporada 1993/1994. El conjunt andalús que entrenava Lloreng Serra Ferrer va culminar una gran temporada a la lliga pujant a primera i arribant a les semifinals de copa, en les quals va perdre contra el Saragossa després de forçar la pròrroga. / EL 9

Nou jugadors, el cos tècnic i la directiva volen el Real Madrid

Figueres (Alt Empordà). Nou jugadors de la plantilla, el cos tècnic en ple, el president Albert Domínguez, i els vicepresidents Josep Miquel i Josep Serra desitgen que el rival en el sorteig de demà sigui el Real Madrid. El següent equip per ordre de preferències és l'Athletic, escollit per sis jugadors. El Deportivo només ha rebut l'adhesió d'un jugador, l'utiller i el preparador físic. / EL 9

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 16

"Gràcies!"

A tots els que han contribuït a fer-ho possible

Generalitat de Catalunya

UNIÓ DE FEDERACIONS ESPORTIVES DE CATALUNYA

CATALUNYA RÀDIO · FLAIX · ONA CATALANA · DIPUTACIÓ DE TARRAGONA · fecsa endesa · COPE · SER Catalunya CADENA SER

ONDA RAMBLA CATALUNYA · RAC 1 · RAC 105 FM · tve · GRUP SERHS · ADIGSA · Diputació de Barcelona Àrea de Cultura · Regal Insurance Club El Club dels Bons Conductors

Caixa de Manlleu · Turisme de Catalunya · Marfil · Caixa de Girona · Televisió de Catalunya

Ajuntament de Girona · Diputació de Lleida · AJUNTAMENT DE REUS · ROSSIGNOL · gasNatural

Caixa Tarragona · ASSOCIACIÓ CONÈIXER CATALUNYA · Ajuntament de Barcelona · FUNDACIÓ JAUME BOFILL

Diputació de Girona · caixaManresa · Ajuntament d'Igualada · Ajuntament de Manresa · LA PAERIA Ajuntament de Lleida

Agroles . Ajuntament d'Alcarràs . Ajuntament d'Anglès . Ajuntament d'Artés . Ajuntament de Badia del Vallès. Ajuntament de Caldes de Montbui . Ajuntament de Caldes d'Estrac . Ajuntament de Calonge . Ajuntament de Castell-Platja d'Aro . Ajuntament de Centelles . Ajuntament de Cerdanyola del Vallès . Ajuntament de Gironella . Ajuntament de Granollers. Ajuntament de Guissona . Ajuntament de La Garriga . Ajuntament de La Pobla de Segur . Ajuntament de La Roca del Vallès . Ajuntament de Les Borges Blanques . Ajuntament de L'Escala . Ajuntament de Lliçà d'Amunt . Ajuntament de Lloret de Mar . Ajuntament de Malgrat de Mar . Ajuntament de Manlleu . Ajuntament de Martorelles . Ajuntament de Matadepera . Ajuntament de Mollerussa . Ajuntament de Montcada i Reixac . Ajuntament de Navarcles . Ajuntament de Navàs . Ajuntament de Parets del Vallès . Ajuntament de Pineda de Mar . Ajuntament de Ponts . Ajuntament de Ripoll . Ajuntament de Ripollet . Ajuntament de Roses . Ajuntament de Sabadell . Ajuntament de Salt . Ajuntament de Sant Celoni . Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols . Ajuntament de Sant Fruitós de Bages . Ajuntament de Sant Llorenç de Morunys . Ajuntament de Sant Pere de Ribes . Ajuntament de Santa Coloma de Farners . Ajuntament de Santa Maria de Palautordera . Ajuntament de Santa Susanna . Ajuntament de Santpedor . Ajuntament de Sitges . Ajuntament de Solsona . Ajuntament de Súria . Ajuntament de Tona . Ajuntament de Torelló . Ajuntament de Torroella de Montgrí-L'Estartit . Ajuntament de Tremp . Ajuntament de Vic . Ajuntament de Vilassar de Mar . Ajuntament d'Olot . Àrids Roma . Atlas Catalunya . Consell Comarcal de la Garrotxa . Consell Comarcal de la Noguera . Consell Comarcal de la Selva . Consell Comarcal de l'Alt Empordà . Consell Comarcal de les Garrigues . Consell Comarcal de l'Urgell . Consell Comarcal del Baix Empordà . Consell Comarcal del Gironès . Consell Comarcal del Pla de l'Estany . Consell Comarcal del Solsonès . Consell Comarcal del Vallès Oriental . Consell Comarcal d'Osona . Depuradores d'Osona, SL . Indulleida . Nufri . On Line . Patronat d'Esports de Mataró . Prefabricats Pujol . Recollida de Residus d'Osona . Ros Roca . Sorigué . Supsa

EL 9, diari esportiu de Catalunya. Junts ho hem aconseguit.

www.pecomunicacio.com
801175/353417E

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 17

Salgado parla d'una «campanya» contra el Madrid

Madrid. El jugador del Real Madrid Michel Salgado va comentar ahir amb ironia, sobre la polèmica de favoritisme arbitral sorgida després del Madrid-València, que li semblava normal que hi hagués una «campanya» per treure mèrits a l'equip de la capital estatal. «Que el Real Madrid sigui líder no li agrada a molta gent i algú ha d'intentar fer alguna cosa», va explicar el lateral dret. Respecte al partit que ha d'enfrontar els madrilenys contra el Màlaga a La Romareda, el madridista va assenyalar que el seu rival és un equip compensat amb una davantera molt perillosa. Salgado també va destacar la regularitat dels blancs fora de casa. / D.C.M.

El comitè d'apel·lació desestima el recurs presentat pel Màlaga

Madrid. El comitè d'apel·lació va desestimar ahir el recurs presentat pel Màlaga contra la sanció de quatre partits imposada al migcampista uruguaià Marcelo Romero. Així ha quedat confirmada la resolució per l'agressió de Romero al defensa argentí del València Fabián Ayala. L'equip andalús va al·legar que l'acció la va presenciar l'àrbitre i que va haver-hi un cop i no una agressió de Romero a Ayala, a més d'assenyalar que va ser un acte instintiu del jugador, fets que el comitè va desestimar. El Màlaga té l'opció de recórrer contra aquesta decisió davant del comitè espanyol de disciplina esportiva en el termini de quinze dies. / D.C.M.

Kovacevic diu que la Real Sociedad evitarà el descens

Sant Sebastià. El davanter de la Real Sociedad Darko Kovacevic, abans del seu nou debut del diumenge a Anoeta contra l'Alavés, es va mostrar ahir segur tot i la mala situació de l'equip. El jugador va afirmar que el seu equip se salvaria del descens i que la temporada vinent aspiraria a una plaça d'accés directe a Europa. «Jo no tinc por de res i estic segur que ens salvarem perquè tenim qualitat. A més, aquest és un equip que pot lluitar per estar Europa, no aquest any, però sí el que ve», va argumentar Kovacevic. Respecte al partit contra l'Alavés, el iugoslau va comentar que veu la plantilla molt motivada per guanyar l'Alavés. / D.C.M.

El president executiu de la UEFA obrirà Planet Futbol

Barcelona. El president executiu de la UEFA, Gerhard Aigner, inaugurarà el primer Congrés Internacional de Futbol Professional que se celebrarà els dia 13 i 14 de febrer a Barcelona. Aquest acte s'emmarca dins del Saló Internacional Planet Futbol, que tindrà lloc a la capital catalana entre els dies 9 i 17 del mateix mes. Aigner participarà en la primera jornada del congrés per parlar del present i el futur de les grans competicions internacionals. La celebració del saló també acollirà la reunió del comitè de disciplina de la UEFA i la del «G-14», que reuneix els principals clubs de futbol d'Europa. / EL 9

El consell del València declara la guerra a Roig

Ortí no accepta l'oferta de pau social feta per l'accionista majoritari

La validació de l'ampliació de capital del 1996 manté oberta la crisi

EL 9
València

El president del València, Jaume Ortí, va anunciar ahir que el consell d'administració del València no accepta l'oferta de reunió que li ha ofert l'expresident i màxim accionista del club, Paco Roig, i va assegurar que no té cap intenció «de negociar amb ningú que representi un passat de desconfiança oposat a la responsabilitat de mantenir un nivell ètic respecte l'afició i una vocació de servei», segons consta en un comunicat llegit per Ortí.

En el comunicat, el consell es va mostrar contrariat per la interpretació feta per Roig respecte a la sentència que validava l'ampliació de capital del club que li va permetre convertir-se'n en màxim accionista quan era president, el 1996. Aquest punt ha mantingut enfrontades les dues bandes en els darrers anys. «No entenem per què ara vol reunir-se, quan abans només es dirigia al club amb demandes i al jutjat. Tampoc entenem que ara vagi de precursor de la pau social», asseguren, fent referència a l'oferta que va fer ahir Roig —que incloïa no demanar més eleccions i descartava la seva entrada en el consell— i que, en un primer moment, Ortí va acceptar.

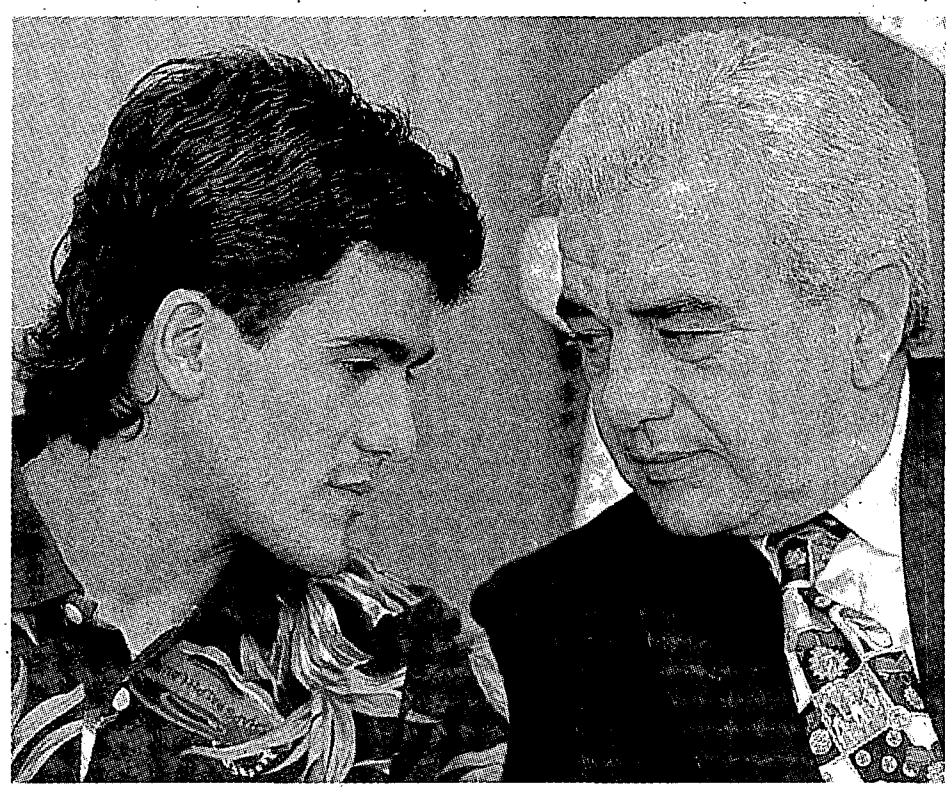

Paco Roig —a la dreta—, durant la seva etapa com a president del València. / EFE.

Pellegrino demana més

El defensa Mauricio Pellegrino va voler animar ahir els seus companys al València demanant que l'equip millori el joc i faci el mateix cada jornada. «Quan un equip se sent desafiat treu el millor que té i això no passa en tots els partits. Cada jugador s'ha d'exigir més perquè sabem que el València pot jugar millor.» «Estem en un moment bo perquè tenim sis dies per preparar cada partit», va afegir.

El consell es va mostrar molt bel·ligerant recordant a Roig que havia adquirit les accions quan era president, que havia rebut una remuneració per aquest fet i que havia obtingut un contracte de favor, de 250 milions de pessetes, mitjançant una de les seves societats, per part d'una cadena de televisió, mentre el club gestionava els drets amb la televisió autonòmica.

El Mallorca busca reforços

EL 9
Palma

Les contínues lesions que ha tingut el Mallorca aquesta temporada, ha fet plantejar a la directiva la necessitat de buscar reforços per afrontar amb garanties la segona volta de la lliga. Iván Campo, del Real Madrid, i Marcelino Elena, del Newcastle anglès, dos jugadors que ja van militar anys enrere en el club mallorquí, sembla que són els jugadors més ben situats per reforçar el Mallorca. El president de l'entitat balear, Mateo Alemany, està realitzant gestions amb el Real Madrid per fitxar el jugador internacional. La principal dificultat d'Alemany per aconseguir els serveis de Campo és l'elevada fitxa que té el jugador en el club blanc.

Per al partit de diumenge, contra l'Athletic de Bilbao a Son Moix, són baixa, en principi, el migcampista argentí Ariel Ibagaza, amb un fort cop a la cuixa de la seva cama dreta, i el defensa central Miquel Àngel Nadal, també amb molèsties físiques. La no-inclusió d'Ibagaza, si no es recupera favorablement, en l'onze inicial dels balears significaria la pèrdua de la referència ofensiva més important de l'equip mallorquí. L'absència de l'argentí ha significat una reducció considerable del potencial atacant del conjunt mallorquí.

Iván Campo, del Real Madrid, i Marcelino Elena, del Newcastle anglès, són els jugadors desitjats per l'equip balear

Situació delicada El conjunt que dirigeix l'alemany Bernd Krauss ocupa la tercera posició en la lliga començant per la cua, i una victòria contra l'Athletic els permetria fugir de la zona de descens.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 18

Iturralde: errades sense fronteres

M. AYATS
Barcelona / Montpeller

L'àrbitre basc Eduardo Iturralde González va demostrar que les errades no tenen fronteres i, després d'un cap de setmana ple de polèmiques arbitrals a la lliga espanyola, va privar el Mònaco del triomf contra el Montpeller, a la lliga francesa, concedint un gol precedit per una clara mà en temps de descompte. Iturralde va ser un dels cinc àrbitres de diferents lligues europees que van dirigir partits ajornats de la lliga francesa, ja que els francesos fan una estada de preparació.

L'acció que va generar la polèmica es va produir en el minut 94, amb 0-1 a favor del Mònaco. Una de les constants centrades del Montpeller per buscar l'empat va ser controlada amb la mà pel migcampista local Jean-Christophe Rouvière, que va superar el porter Roma i va marcar a porta buida. El defensa del Mònaco, equip entrenat per Didier Deschamps, Gael Givet va culpar Iturralde d'haver comès «una errada greu» i d'haver trencat la bona ratxa del seu equip. «És frustrant deixar escapar dos punts així», va afegir Deschamps. L'equip del Principat s'hauria situat en la setena posició si hagués aconseguit el triomf, que també hauria suposat la confirmació de la seva reacció després d'un inici de competició molt pobre.

Bonet farà canvis en l'equip titular del Nàstic demà contra el Burgos

Tarragona. L'entrenador del Nàstic, Jaume Bonet, va anunciar que farà molts canvis en l'equip titular que jugarà dissabte contra el Burgos respecte del que va caure golejat a Santander diumenge passat. Bonet va assegurar que els seus jugadors han de saber aguantar la pressió de jugar partit com el de demà si volen salvar la categoria. Per altra banda, la directiva del club de Tarragona està treballant per incorporar el defensa Ramis, actualment sense equip, que té una fitxa lliure després de la lesió de Sergio. / EL 9

Demanen el processament del president del Fiorentina

Florència (Itàlia). La fiscalia de Florència ha demanat el processament de Vitorio Cecchi Gori i de Luciano Luna, president i accionista majoritari i administrador, respectivament, del Fiorentina, de la primera divisió italiana. A tots dos se'ls acusa de falsedat en balanç i estafa, després de tancar la investigació que es va obrir per investigar la comptabilitat del club de la Toscana. A més, la fiscalia ha presentat davant el tribunal civil una nova petició d'administració judicial de l'entitat, com ja va fer l'agost passat. / EL 9

El defensa andorrà Ildefons Lima fitxa pel Pachuca mexicà

Andorra la Vella. El defensa internacional andorrà Ildefons Lima jugarà en l'equip mexicà del Pachuca, campió de lliga, fins a finals de temporada i serà el primer jugador andorrà de la història que militarà en un equip americà. Ildefons Lima, de 22 anys, i el seu germà Toni van començar la temporada en el Ionikos grec, de primera divisió, però la seva falta d'adaptació va motivar la rescissió de contracte. / EL 9

COPE MIRAMAR

LA RÀDIO D'AQUÍ

COPE MIRAMAR 783 O.M.

JAVIER DE HARO

"Tiempo de l'Espanyol"
dilluns i divendres, de 4 a 5 de la tarda
i tots els partits de l'Espanyol.

www.cope.es

118839/050359E

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 19

- El davanter del Milan Javi Moreno es reivindica amb el doblet contra el Lazio
- Ha rendibilitzat els 529 minuts que ha jugat amb el Milan marcant sis gols
- El jugador valencià diu que té un caràcter fort i que ha deixat el pitjor enrere

Amb la canya a punt

MARTÍ AYATS
Barcelona

Hi ha dos tipus de golejadors. Els que inventen el gol i els que no el deixen escapar. Els primers són eteris, quan juguen sembla que no els afecti la força de fregament. Amb la pilota als peus relativitzen les distàncies, el temps, l'espai i quan la pilota ja és a dins la xarxa deixen un estel de defenses i porters mirant-se buscant un culpable, quan no n'hi ha. El davanter francès de l'Arsenal Thierry Henry és l'exemplar més poderós d'aquesta espècie, que, per definició, es deprimeixen si la confiança i la motivació els abandona. Els segons no tenen mai problemes d'inspiració. Van de dret al gra. La pilota ha d'acabar dintre la porteria i no fa falta embolicar el gol amb un paper de seda. És l'aliment que els manté vius, que els fa ser valorats en el mercat, i saben que s'atipen igual menjant amb forquilla i ganivet que amb els dits. El davanter valencià del Milan Javi Moreno respon a aquest perfil de jugador, que en fa prou sortint en els últims minuts de partits complicats o els pocs que juga per reivindicar-se. La mitjana d'un gol cada 88 minuts en els 529 que ha jugat amb l'equip milanista aquesta temporada en són la prova.

Javi Moreno celebra amb ràbia el segon gol que va aconseguir dimecres contra el Lazio. / EFE

Javi Moreno (Sillà, 10-9-74) és un davanter pensat per a equips compactes, treballadors, que tenen un engranatge fiable, que necessiten un rematador sense excés de divisme. Només han de ser en el lloc correcte en el moment just per enviar al pilota a la xarxa, si pot ser amb un sol toc, millor. Com l'Archibald del Barcelona de Terry Venables. Per això l'entrenador de l'Alavés, Mané, el va anar a buscar al Yeclano, de segona B, per acabar convertint-lo en l'emblema de l'Alavés que ha meravellat, primer en la lliga i després a Europa amb una final boja de la copa de la UEFA contra el Liverpool inclosa. I per això, no el va espantar fitxar pel Milan i plantar cara a la garreperia tàctica del *calcio*, que destrossa molts jugadors per culpa d'una selecció natural brutal, com és el cas de l'exvalencianista del Lazio Gaizka Mendieta. «He viscut un moment molt difícil, però tinc un caràcter molt fort. Ara estic bé físicament i psicològicament. Fer gols m'ajuda a tranquil·litzar-me», va reconèixer Javi Moreno després dels dos que va marcar al Lazio a l'Olímpic de Roma en partit dels quarts de final de la copa.

Segurament, aquests dos gols que va marcar dimecres li faran fer-se un forat mediàtic en una lliga saturada de jugadors que acaparen portades, però sembla complicat que tingui una traducció en forma de més minuts sobre el camp. Però l'entrenador del Milan, Carlo Ancelotti, ja té clar que pot confiar en l'exdavanter de l'Alavés per resoldre situacions compromeses. Perquè Javi té el gol com un valor absolut. Els farà a San Siro, els veurà molta gent i si són espectaculars donaran la volta el món. Però si no juga es buscarà un altre equip per no deixar escapar el gol, com quan jugava a Iecla.

LES XIFRES AL MILAN

Gols:	6
Minuts jugats:	193 a la lliga 213 a la copa de la UEFA 123 a la copa d'Itàlia
Mitjana de gols:	1 cada 88,16 minuts
Partits jugats:	14
Partits titular:	4

ELS GOLS

Copa de la UEFA:
B. Borisov-Milan, 0-2 (segon gol)
Milan-B. Borisov, 4-0 (segon gol)
Spr. Lisboa-Milan, 1-1 (gol de l'empat)

Copa Itàlia:
Milan-Lazio, 2-1 (segon gol)
Lazio-Milan , 2-3 (segon i tercer gol)

Blatter assegura que el mundial del 2010 es farà en un país africà

Bamako (Mali). El president de la FIFA, Joseph Blatter, va tornar a assegurar ahir que un país africà serà l'encarregat d'organitzar el mundial del 2010. Blatter, a més, va felicitar el continent africà pels progressos que ha fet en els darrers anys en el desenvolupament del futbol. Per altra banda, ahir es va aprovar que els semifinalistes de la copa d'Àfrica es classifiquin directament per al mundial a partir de les properes edicions. El sistema per escollir el cinquè classificat es resoldrà avui. / EL 9

El Juventus serà el rival del Milan en semifinals de la copa d'Itàlia

Bergamo (Itàlia). El Juventus serà el rival del Milan en una de les semifinals de la copa d'Itàlia. L'equip torinès va perdre ahir en el partit de tornada de quarts al camp de l'Atalanta per 2-1, però va fer valer el 4-2 del partit d'anada per classificar-se. El davanter uruguaià Zalayeta va avançar el Juventus i Bianchi i Berreta van capgirar el resultat per als locals. L'altra semifinal enfrontarà el Brescia contra el Parma. Els partits d'anada es jugaran el 23 de gener i el de tornada, el 7 de febrer. / EL 9

Sancionen amb cinc partits el davanter del Leeds Smith

Londres. La Federació Anglesa de Futbol ha imposat una sanció de quatre partits al davanter del Leeds Alan Smith arran de l'expulsió que va patir en el partit de copa contra el Cardiff. Smith va colpejar en un braç un rival i, tot i que els dos protagonistes de l'acció van assegurar que el incident no va ser intencionat, ha estat suspès. Als quatre partits, Smith hi ha d'afegir un cinquè per acumulació d'amonestacions. / EFE

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 20

(*) **AMB MALA LLET...**

No devia ser pels pivots

A l'equip de bàsquet de Londres, el sobrenom de Towers li pot venir de molts llocs, però és segur que no el van batejar així per referir-se als seus «temibles» pivots

Beto no afluixa

El barceloní va sobreposar-se als xiulets del públic i va vèncer Kratotchvil

El lleidatà Albert Costa també va classificar-se per als setzens de final

Sampras i Safin continuen vius però Clement, finalista el 2001, va caure

LLUÍS SIMON
Melbourne / Barcelona

Quatre tennistes de la part alta del quadre, que ahir van assegurar-se la classificació per als vuitens de final, comencen a perfilar-se com a possibles favorits, sobretot després de l'escabetxada de caps de sèrie dels primers dies. Un d'ells és, evidentment, Pete Sampras, que sense fer soroll ja ha passat dues rondes i ahir es va desfer d'un jugador molt en forma, l'argentí Juan Ignacio Chela, en quatre sets. També van avançar sense massa complicacions el rus Marat Safin, que va escombrar sense contemplacions el belga Christophe Rochus; l'alemany Tommy Haas, que va enllestir el seu compromís contra el francès Jean-Francois Bachelot encara més ràpidament, i el suís Roger Federer, que va eliminar l'hongarès Attila Savolt.

No tenen el mateix rol de favorit, però també van fent camí els catalans Beto Martín, que aspira a ser la revelació del torneig, i el lleidatà Albert Costa, que porta fins a les últimes conseqüències allò de l'experiència és un grau. Costa gairebé va humiliar el jugador de Zimbabwe Byron Black, que només va poder guanyar nou jocs en tres sets. Martín, el botxí de Hewitt, no es va refiar del sempre incòmode Michel Kratochvil i va enllestir el matx en quatre sets tornant a exhibir la seva descomunal potència amb el *drive*. El barceloní va ser xiulat per alguns aficionats, que encara li van recriminar que demanés, contra Hewitt, assistència mèdica quan tenia bola de partit.

L'adéu de Moyà. El jugador de les Illes Carles Moyà, que va esclatar mundialment en aquest torneig el 1997, va jugar un partit duríssim i llarguíssim contra l'alemany Rainer Schuettler, molt fort en els tornejos de pista ràpida, però que la temporada passada ja havia perdut contra Moyà a Austràlia. El mallorquí va tenir el partit a les seves mans en el *tie-break* del quart set, però allà Schuettler va ser millor i en el cinquè set Moyà va baixar definitivament la guàrdia. Álex Calatrava va tenir dues boles de partit contra el francès Nicolas Escude, però no va rematar un rival acostumats a partits llarguíssims i a molta pressió en les dues finals de copa Davis que ha jugat.

L'únic favorit que va caure ahir de manera sorprenent va ser el jove nord-americà Roddick, que es va haver de retirar contra Ljubicic per lesió. Un altre jove tennista que està sorprenent pel seu magnífic joc és el rus de 19 anys Iouzhny, que ahir va assegurar la seva classificació per als setzens de final. A banda de Moyà (17) i Roddick (13), els altres caps de sèrie que van caure van ser Arnaud Clement (15), finalista el 2001, i Xavier Malisse (29).

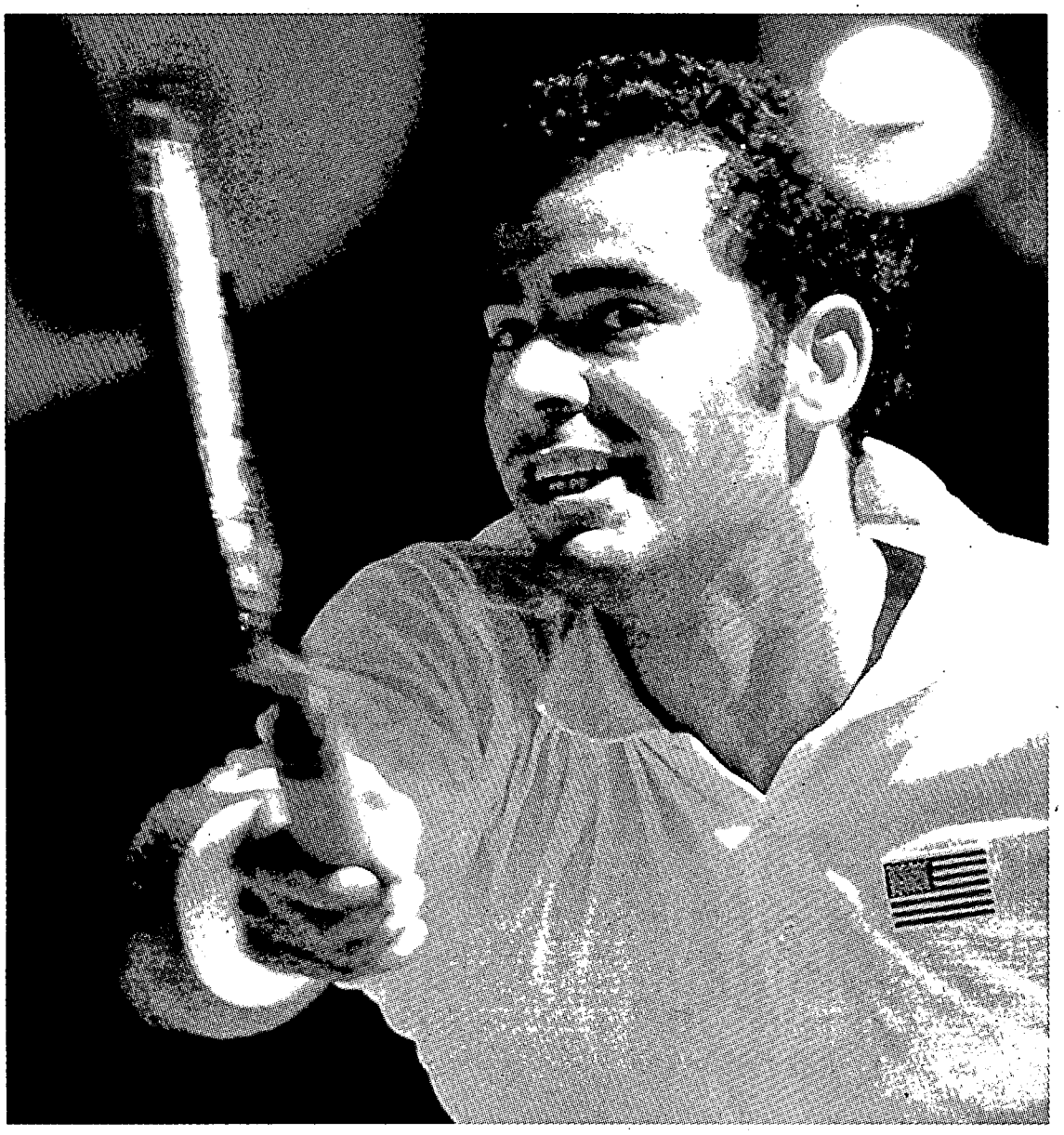

Pete Sampras, en el partit que va jugar ahir contra l'argentí Chela. / EFE

BETO MARTÍN
TENNISTA

- Era una prova de foc perquè sóc inconstant
- Ja he notat que a la premsa d'aquí no li va agradar el que vaig fer contra Hewitt

ALBERT COSTA
TENNISTA

- Em sento molt bé en aquestes pistes, sobretot mentalment
- Fa molt de temps que treballo molt fort i ara es veuen els resultats

CARLES MOYÀ
TENNISTA

- Em faltaven només dos punts i he fallat una volea molt clara
- He jugat molt valent i això es confon a vegades amb l'ansietat

Capriati i Clijsters, endavant

Les dues grans favorites del quadre femení que van jugar ahir, la número 1 del món Jennifer Capriati, i la jove belga Kim Clijsters van avançar als setzens de final sense massa dificultats. La primera va tenir un partit plàcid contra la seva compatriota Meilen Tu, mentre que Clijsters va clavar un espectacular doble 6-1 a l'austríaca Barbara Schawrtz. Entre les representants estatals, Magui Serna, 23a cap de sèrie, va avançar fins a la tercera ronda amb una victòria sobre Maria Elena Camerin. La jove Marta Marrero va vendre cara la seva pell contra la sisena favorita, Justine Henin, però va acabar cedint en tres sets. Mentrestant Venus Williams, segona cap de sèrie, continua en tractament per millorar la tendinitis que té al turmell, tot i que el seu estat no sembla preocupant.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 21

ELS QUADRES

DONES

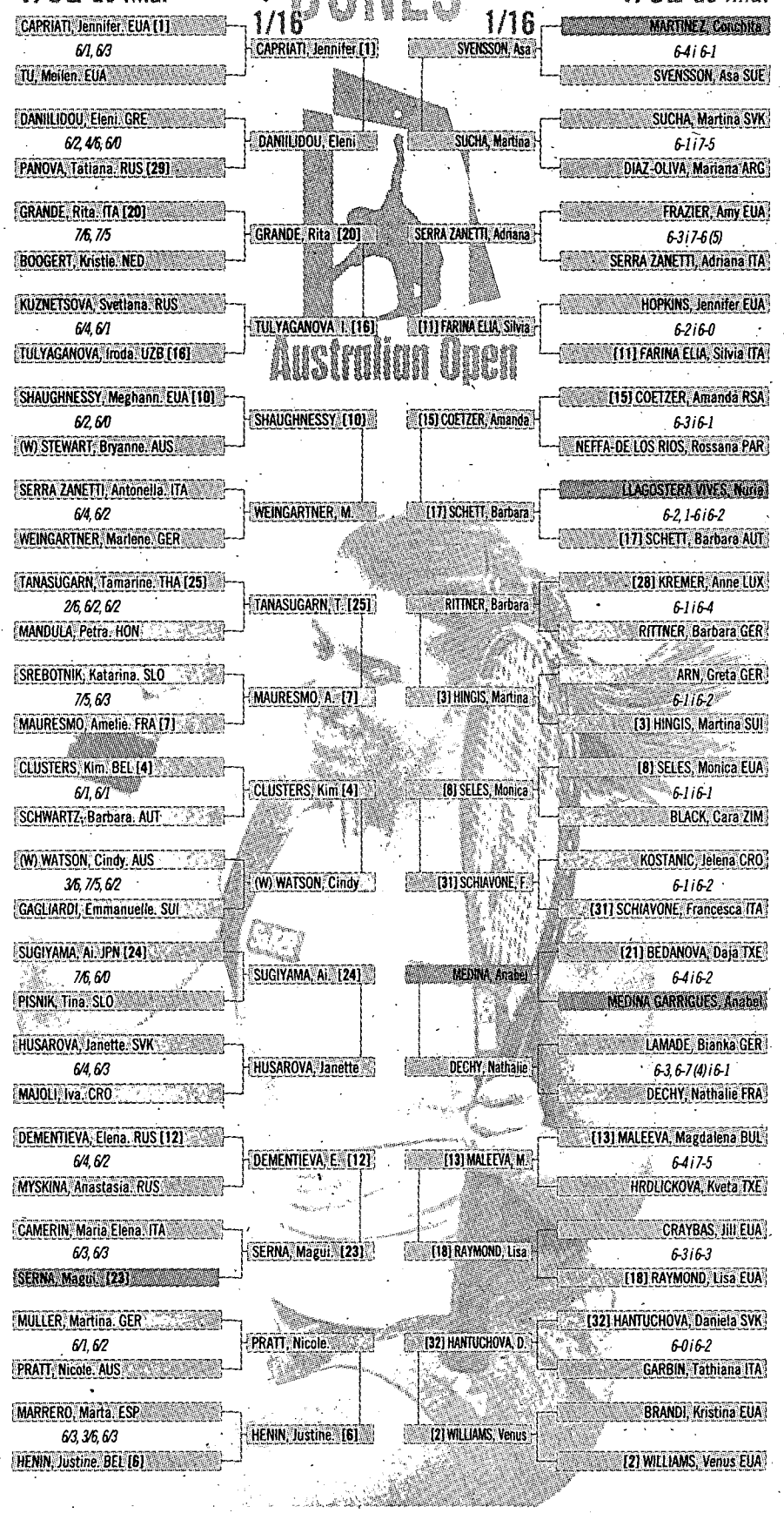

HOMES

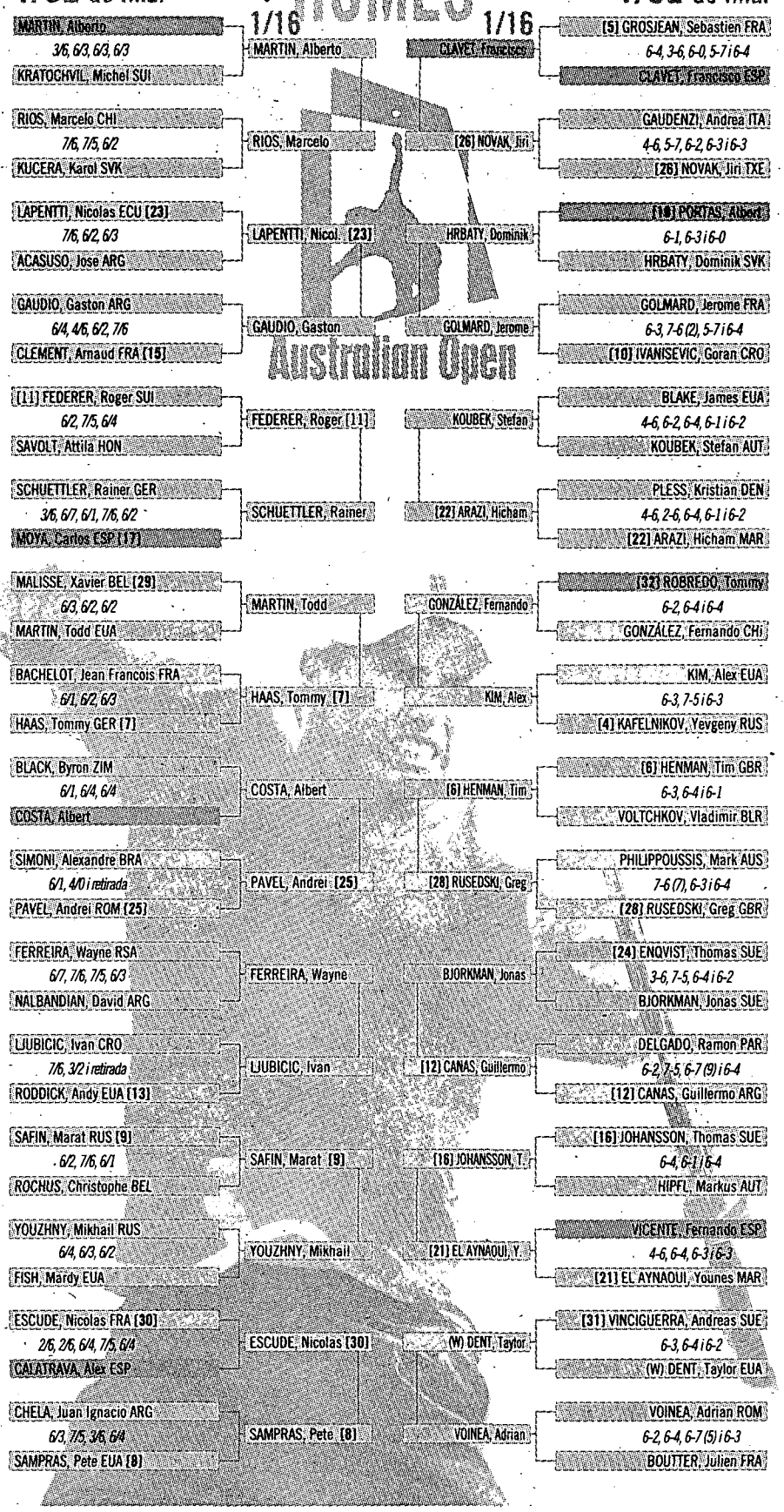

JA NO HI SÓN

MARTA MARRERO
Espanya
19 anys
Perd contra J. Henin

IVA MAJOLI
Croàcia
24 anys
Perd contra J. Husarova

PETRA MANDULA
Hongria
24 anys
Perd contra Tanasugarn

TATIANA PANOVA
Rússia
25 anys
Perd contra E. Danilidou

JA NO HI SÓN

ANDY RODDICK
EUA
19 anys
Perd contra I. Ljubicic

ALEX CALATRAVA
España
28 anys
Perd contra N. Escude

CARLES MOYÀ
25 anys
Perd contra Schutteler

ARNAUD CLEMENT
França
24 anys
Perd contra G. Gaudio

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 22

La neu no complicarà l'inici del mundial

Citroën i Peugeot es perfilen com a dominadors de la cita inaugural

El tricampió del món Tommi Makinen va ser el més actiu a la jornada prèvia

McRae i Sainz van aprofitar la jornada per ajustar les suspensions del Ford

JOSEP CASANOVAS
Barcelona/Montecarlo

Si no hi ha canvis sobtats, l'absència de neu farà que la 70a edició del Ral·li de Montecarlo, que avui inicia el campionat del món, es disputi en carreteres molt més eixutes del que és habitual en aquesta prova. De fet, en la primera etapa només es preveu que n'hi hagi en un breu sector del tradicionalment selectiu tram de Sisteron-Thoard, el segon i quart, respectivament, dels cinc de què constarà aquesta primera etapa. Els participants en la prova van prendre ahir vespre una sortida absolutament simbòlica ja que la cursa s'inicia avui a les sis del matí.

Els equips van realitzar ahir a les rodalies de Sospel el *shakedown*, l'habitual sessió de posada a punt dels cotxes de cursa. Malgrat una temperatura per sota dels zero graus, la carretera estava totalment seca. Tommi Makinen, el nou fitxatge de Subaru, va ser un dels pilots més actius. A banda d'un bon nombre de passades pel tram, va assajar l'operació de canviar pneumàtics. El quatre vegades campió del món i vencedor de les tres últimes edicions (Subaru Impreza) va ser el més ràpid en la llista dels temps oficiosos.

Carlos Sainz i Colin McRae van centrar el seu treball en l'ajustament de les suspensions del Ford Focus WRC, que aquest any inclou una nova decoració corporativa de la marca. Els pilots de Peugeot, equip que els dos últims anys ha estat absolutament desafortunat en aquest ral·li, van aparentar una gran tranquil·litat i el més actiu dels seus pilots va ser Richard Burns. El britànic, actual campió del món, debutarà en aquest ral·li com a pilot del 206 WRC cotxe amb què Peugeot ha guanyat el títol de constructors els dos últims anys.

Si les condicions no empitjoren, el ral·li podria esdevenir un frec a frec entre Peugeot i Citroën, les dues marques que tenen els cotxes més ràpids sobre asfalt, amb Gilles Panizzi per una banda i Philippe Bugalski i Sebastien Loeb per part de Citroën.

De fet, Makinen va certificar ahir aquestes previsions. «Estic tranquil, tot i que sé que els pilots francesos m'ho posaran difícil». La notícia de la sessió la va protagonitzar Loeb, al qual se li va trencar el motor del Citroën Xsara WRC i va haver de ser substituït.

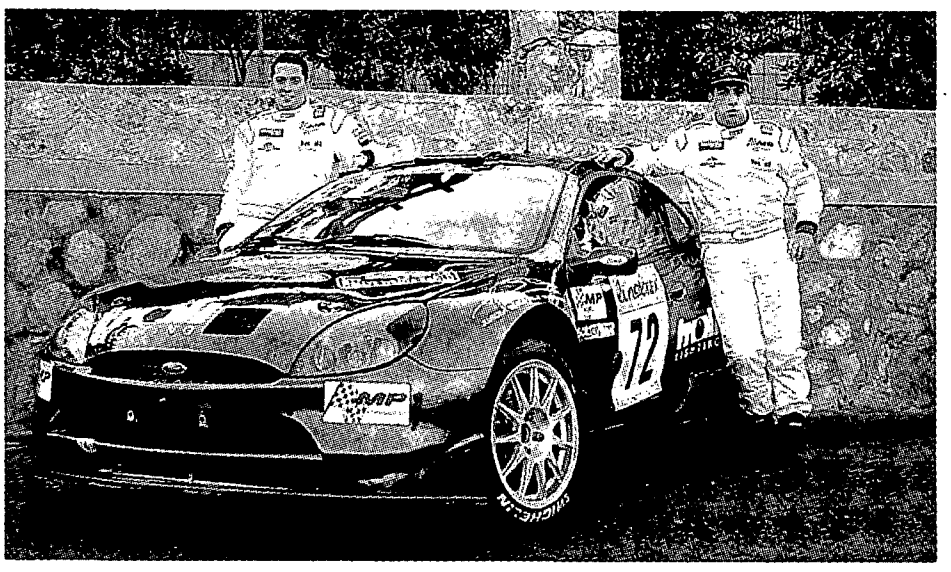

A dalt, Carlos Sainz, en un entrenament d'ahir previ al ral·li. A sota, Makinen i el Ford Puma de Marc Blázquez i Oriol Julià. / EL 9

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 23

EL 9
Divendres 18 de gener del 2002

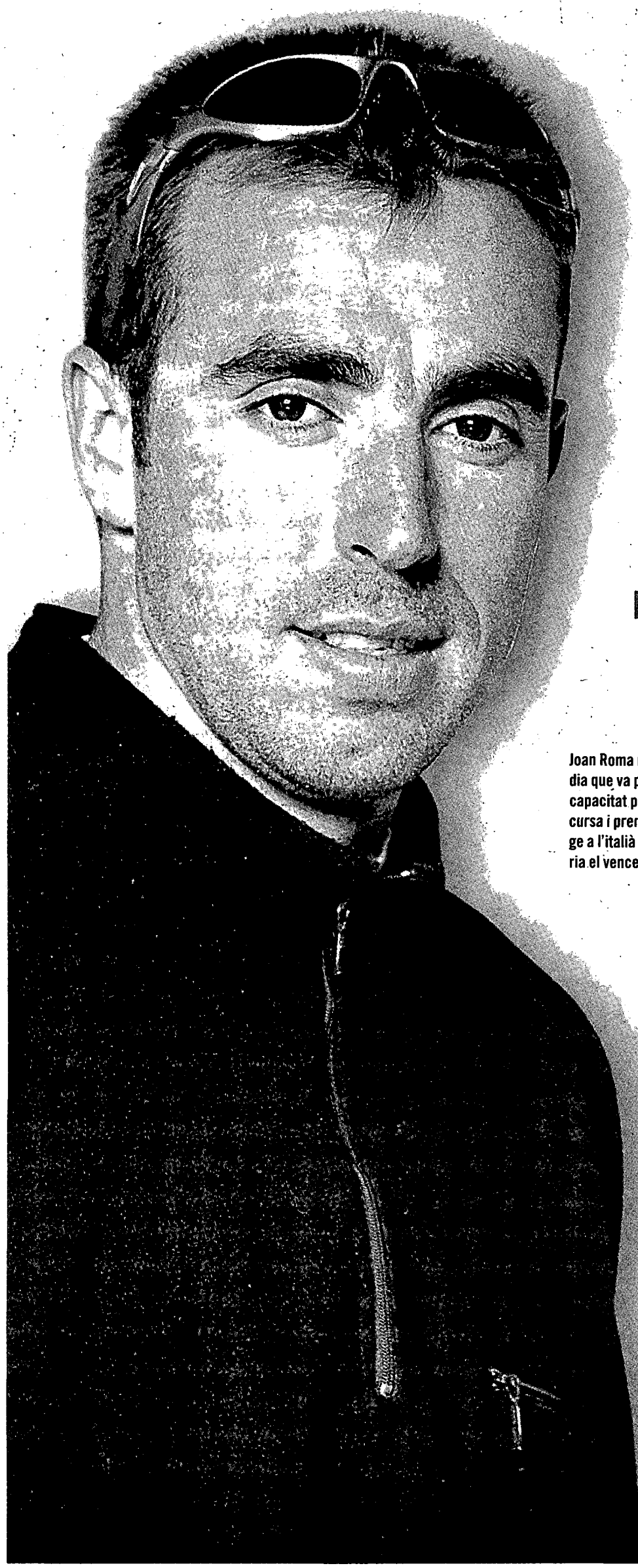

Joan Roma reconeix que el dia que va perdre's es veia capacitat per trencar la cursa i prendre el lideratge a l'italià Meoni, que seria el vencedor. / EL 9

«Si vas a davant els errors es veuen»

ENTREVISTA A JOAN ROMA. Pilot de KTM

JOSEP CASANOVAS
Folgueroles (Osona)

Joan Roma va arriscar-se i va perdre. Era segon de la general fins que va voler atrapar Meoni i es va equivocar de camí. El pilot de Folgueroles no se'n penedeix. Diu que coneix bé el Dakar, que KTM li té confiança i que el 2003 ho tornarà a provar. Roma ha reflexionat del que suposa el raid africà, de les frustracions i de les alegries.

—L'abandonament a l'últim Dakar ha estat el més dur de tots?

—Penso que no. Crec que va ser més dur l'any passat. Aquest any m'ha succeït una cosa de la qual no em penedeixo. Aquell matí vaig prendre la decisió de sortir al màxim perquè vaig creure que era el meu dia. I quan surts a donar-ho tot poden passar coses. L'any passat, en canvi, va ser diferent perquè havia canviat de marca i era un repte important fer anar bé aquella moto i estar al capdavant. I abans d'arribar a Atar vaig tornar cap a casa. Moralment penso que aquell abandonament va ser més dur. Aquesta vegada vaig fer una errada que vaig pagar molt cara perquè va ser l'única en tota la cursa. D'això n'he d'aprendre i no fer la víctima.

—Vistos els seus antecedents personals, ser segon o, fins i tot, acabar ja hauria estat un triomf?

—En aquesta cursa sempre m'han passat moltes coses però, des del primer any, he estat sempre al capdavant. Totes les errades que he fet durant aquests anys també les han fet la majoria de pilots. Però ells anaven el 20è i ningú se n'adonava. L'errada de perdre l'ha fet tothom, inclòs Meoni —l'últim vencedor—. El que passa és que, si vas al davant, se't veu quan fas una errada i, en canvi, si ets al darrere, ningú ho veu. Sempre que he anat allà ho he donat tot i he estat al davant.

—Hi ha, doncs, un procés d'aprenentatge obligatori?

—Sí. Havia de passar el procés natural que han passat tots: anar aprenent i, un dia, arribar a dominar la prova. I aquest any jo la tenia dominada. No havia comès ni una errada ni havia caigut. Vaig dir-me que aquell era el dia; vaig trencar la cursa i l'únic que em va aguantar va ser Meoni perquè els altres ja estaven lluny, a 15 minuts del tercer i a mitja hora del quart. Penso que el plantejament va ser bo: no tinc un altre Dakar d'aquí a dues setmanes per tornar a intentar guanyar-lo. He d'esperar un any. I l'any vinent no sé si es tornarà a presentar l'oportunitat així. Si hagués sortit tranquil no m'hauria perdut però segurament allà mateix ja no m'hauria sentit be i potser hauria arribat segon, però sentint que no havia lluitat prou per aconseguir una cosa que tenia força a l'abast.

—Les imatges seves contra les barreres naturals eren molt explícites. Deu

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 24

ser desesperant veure que s'escapa la victòria.

—Sí, és un sentiment molt bèstia. Vaig veure'm perdut i vaig fer-me un parell o tres de cops la reflexió de dir-me: «Tranquil·litza't, la situació és molt perillosa». Vaig intentar-ho, però vaig veure que no podia. Llavors et poses nerviós i veus que estàs en un embolic molt gran. Et preguntes per què estàs allà a terra i llavors t'estresses.

—I això que vostè havia donat una gran sensació de serenor.

—És el que deia abans. Era jo qui dominava la cursa i no ella qui em portava. En aquesta cursa, cada any aprens i notes que pots dir que ara saps el que fas. Cada dia hi ha deu pilots que tenen accidents i el que no pots fer és lluitar contra tots. La selecció natural de la cursa en va deixant enrere cada cop més. Un dia apretava una mica més i se'n quedaven dos i un altre dia dos més. Al final, vaig prémer fort i només va aguantar Meoni. Em quedava aquell dia per descartar-lo. La moto estava impecable perquè no se li havia hagut de canviar ni un plàstic ni un adhesiu. Aquell dia que hi havia l'etapa ràpida i que Meoni ens va agafar vuit minuts, jo vaig dir que no passaria de 150 quilòmetres per hora i que si em treia 15 minuts, mala sort. Jo no volia trencar la moto. Tots aquests raonaments et fan anar molt tranquil i no fer ni una errada.

—Un canvi de plantejament, doncs?

—Sí, anys enrere anava darrere la pols que deixava un pilot i el volia passar: arriscava, tenia ensurts i hi havia la possibilitat de caure. Aquest any, en canvi, anava molt més tranquil. El que passa és que no vaig acabar d'arrodonir una bona cursa. I a sobre, en les entrevistes d'aquell dia, Meoni va dir que havia caigut en el quilòmetre 15 i que ja havia tirat la tovallola. Va voler esperar-me per anar junts fins al final d'etapa i anant a poc a poc va passar bé per allà on em vaig perdre. I després li van dir que jo havia abandonat.

—Aquest ha estat el Dakar més complicat?

—Penso que ha estat molt difícil. El primer dia vam sortir d'Arras amb pluja i només vam dormir dues hores. Els primers al Marroc van ser fàcils però alhora cansats perquè hi havia pocs quilòmetres d'especials però molts d'enllaç. En l'etapa Tichit-Tichit vam fer tres-cents quilòmetres fora de pista, amb herba de camell, que va acabar de destrossar.

Roma ho continuarà intentant. A la imatge, en acció a l'últim Dakar. / EL 9

—Tothom demanava el retorn del Dakar als orígens i sembla que així ha estat.

—No vaig córrer el primer Dakar però si abans hi havia aventura ara hi ha molta velocitat. Hi ha un ritme molt fort. He corregut moltes vegades a l'Àfrica i aquest any hi va haver dies que vam córrer molt i molt. Els orígens eren una història diferent perquè evidentment anàvem amb brúixola, però sempre recta i en pistes planes. Ara es corre molt i es va a un ritme altíssim.

La importància de l'equip

—Al final de cada etapa, especialment en la segona setmana, tant vostè com els seus companys dequip acabaven visiblement tocats. El seu fisioterapeuta, Ricard Huélamo, devia tenir força feina.

—Ens ha ajudat moltíssim tenir en Ricard allà. Ell entén molt l'esport, fa esport i sap una mica de tot. Vaig tenir mal al genoll i hauria pogut anar tirant però tan en Jordi [Arcarons] com l'Isidre [Esteve] ho haurien tingut molt difícil si no hi hagués estat. Van caure fort i no es podien ni moure, però ell va fer una feina extraordinària. Al Dakar no és només el pilot. El que digui que només és ell s'equivoca. El pilot només és un 50 per cent. L'altre 50% de l'equip és un bon mecànic, una bona assistència i un bon «fisio». Si el millor pilot, per exemple Stéphane Peterhansel, hi va tot sol, no farà res de res. I a sobre, aquests individus porten 500 quilòmetres sobre un cotxe anar botant. És tant dur per ells com per a mi. I a sobre jo m'enduc aplaudiments o em donen cops a l'esquena o em critiquen. A ells, en canvi, no els diuen res. En Ricard ha fet 10.000 quilòmetres en cotxes i, quan arribava a lloc, es posava a treballar. I marxava abans que nosaltres per fer quilòmetres de nit i guanyar temps.

—Ha dit que ha rebut crítiques?

—He tingut molt bona rebuda de part de tothom. Veus que la premsa està amb tu i que la gent et truca i et diu que ho has fet molt i molt bé. I també els patrocinadors. Et deus a aquesta gent perquè són els que et paguen i voldries guanyar per ells. Veus que et donen suport i això et tranquil·litza una mica. Crítiques? Evidentment que hi ha qui em critica; la típica crítica fàcil «aquest... una altra vegada». I de vegades és fotut i sap greu. Però no em penedeixo de res perquè he anat a fer una cursa i he lluitat fins al final per guanyar-la.

—Jordi Arcarons ha dit que es retira perquè ha assumit molts riscos. Què en pensa?

—És una de les coses que m'ha sabut més greu d'aquest Dakar. Primer, perquè en Jordi [Arcarons] va ser la primera persona que em va portar a córrer el Dakar i, sense ell, segur que no estaria aquí. N'havíem parlat dos o tres dies abans al final duna etapa en què havia caigut. Però no m'ho imaginava perquè penso que té prou nivell per estar allà. El que passa, i ho entenc, és una cosa personal seva perquè el Dakar l'has de gaudir i si no el disfrutes, no hi has de tornar. I el millor moment per veure-ho i dir-ho és ara i no d'aquí a tres mesos quan només recordaràs les coses bones. És una decisió que respecto moltíssim perquè l'entenc. Hi ha esports que encara que no els gaudeixis tant els pots anar fent. Però el Dakar, per tots els diners que et paguin, no hi pots anar perquè cada dia et preguntes quin sentit té. Em sap greu com a persona, com a amic i com a pilot. Suposo però, que el seguiré tenint al costat.

—Parlant del futur, què hi ha del Dakar 2003?

—És el que s'ha de mirar ara, el futur. Pensar en el que podria haver estat és absurd i és castigar-te a tu mateix. Ara ja pensem en el futur, en què KTM vol que l'any que ve porti la bicilíndrica i que faci molts raids amb aquesta moto durant tot lany. I ara ja comencem a preparar tota la temporada, el campionat d'Espanya d'enduro, raids... i un altre cop el Dakar.

LA RETIRADA

«Intentava estar tranquil i pujar a la moto un cop i un altre, però no podia

MEONI

«Havia caigut i havia tirat la tovallola el dia que li van dir que jo havia plegat

ARCARONS

«Entenc la seva decisió. Per molts diners que et donin, el Dakar s'ha de gaudir

EL FUTUR

«Faré el campionat d'Espanya d'enduro, raids i el proper Dakar

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 25

● Herman Maier posposa la seva reaparició i deixa orfes els jocs d'hivern

● La federació austríaca el va fer fora de l'equip als 16 anys perquè no tenia nivell

● La seva espectacular trompada en els Jocs de Nagano va engrandir la seva llegenda

Herman Maier, l'esquiador més imponent dels últims anys. / EL 9

Herminator II?

MARC SALGAS
Barcelona

Tot i que no podrà reaparèixer en els jocs d'hivern, tothom espera veure ben aviat la tornada de Herman Maier a unes pistes d'esquí i a una competició oficial. Quan era jove, Maier va passar de treballar en el sector de la construcció a agafar el relleu d'Alberto Tomba com a esquiador més carismàtic del món i de Marc Girardelli com a millor esquiador de l'era moderna. Això va passar el 1998, poc temps després de reincorporar-se a l'equip austríac d'esquí, d'on havia estat expulsat als setze anys perquè consideraven que no tenia prou nivell.

En només quatre temporades Maier ha assolit tres títols de la classificació general de la copa del món, dos títols olímpics a Nagano 98, dos títols en el Mundial de Vail 99 i 41 victòries en proves de la copa del món. Mai en tan poc temps un esquiador havia guanyat tantes competicions.

La trajectòria de Maier és impecable i tan sorprenent com el que li ha passat aquesta temporada. L'austríac ha passat de trobar-se gairebé amb una cama amputada —a causa d'un greu accident de moto que va patir el mes d'agost— a posar-se uns esquís el mes desembre i plantejar-se la possibilitat de participar als Jocs Olímpics que se celebraran a Salt Lake City a partir del 8 de febrer. Finalment, però, no ha estat possible i Maier no serà a Utah perquè no està prou recuperat de la cama. Tot i això, *Herminator* ha demostrat tenir fora de la pistes el mateix que ja havia demostrat tenir dins: una fortalesa física absolutament excepcional. Perquè, quants mortals serien capaços d'esquiar quatre mesos després d'estar a punt de perdre una cama? Maier ho ha aconseguit i ara només ens queda saber si en un futur tornarà a ser el campió d'abans.

L'austríac ha basat el seu esquí en un potent físic i en un estil brutal que l'han portat a protagonitzar els descensos més espectaculars del circuit. Per aquest motiu es va guanyar el qualificatiu de *Herminator*, emulant l'androide perfecte i gairebé indestructible de *Terminator*, la famosa pel·lícula de James Cameron. Maier semblava igual d'indestructible. O almenys ho va semblar als Jocs Olímpics de Nagano el 1998, quan, saltant en un revolt de la prova de descens, va perdre el control i va volar literalment 25 metres per acabar rebotant diverses vegades en una espectacular caiguda que per molts hauria resultat fatal. Però ell es va aixecar, es va espolsar la neu del cos com si res no hagués passat i va acabar guanyant dues medalles d'or.

On són els grans ídols?

L'esquí alpí s'està trobant en una situació incòmoda per als aficionats que els 80 i els 90 van començar a disfrutar dels descensos i eslàloms en les retransmissions televisives. Ingemar Stenmark, Marc Girardelli, Pirmin Zurbriggen, Alberto Tomba i, evidentment, el mateix Herman Maier, tenien un carisma i un talent que semblen ja perduts en el temps, ja que ara mateix no hi ha ningú que aixequi passions. Recordem el suec Stenmark (86 victòries a la copa del món), el suís Zurbriggren (4 copes del món), el luxemburguès Girardelli (5 copes del món) o l'excèntric Tomba (9 cops campió del món d'eslàlom).

NATACIÓ

Eduard Lorente, únic català a la copa del món amb l'equip estatal

Barcelona. El nedador català Eduard Lorente Ginesta ha entrat a la convocatòria de l'equip estatal de natació per a la copa del món Fina de natació absoluta. El nedador del CE Mediterrani participarà en dues proves, les de 100 i 50 metres lliures. En aquesta copa del món, que es disputa el 18 i 19 d'aquest mes a París, l'equip dirigit per Carles Subirana i entrenat per Juan C. Rodríguez hi participaran un total d'onze nedadors amb l'equip estatal. / EL 9

NATACIÓ

Catalunya participarà en un torneig a Sant Sebastià

Barcelona. Vint-i-quatre nedadors catalans seran aquest cap de setmana en el VIII Torneig Internacional Ciudad de San Sebastián. Els components de la selecció catalana, que només participarà a les proves de fons i estils, han estats escollits segons les vuit millors marques aconseguides en el trofeu que la Federació Catalana de Natació va celebrar el dia 20 d'octubre a les piscines del CE Mediterrani. / EL 9

JOCS OLÍMPICS

París estudia presentar-se a la candidatura dels Jocs del 2012

París. París decidirà el proper mes de setembre si es presenta o no com a candidata per als Jocs Olímpics del 2012. Segons l'alcalde de la ciutat francesa, Bertrand Delanoe, només presentarà la seva candidatura si té grans possibilitats de guanyar. París ja va ser candidata l'any 1992, quan va guanyar Barcelona, i l'any passat pels Jocs del 2008, que finalment es faran a Pequín. / EFE

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 26

ESCACS

Vasili Ivantxuk acaba fent taules amb Ponomariov

Moscou. L'ucraïnès Ivantxuk no va poder superar el seu compatriota Ruslan Ponomariov en la segona partida del campionat del món d'escacs. Després de la fase d'obertura la posició va ser força igualada i les diferències eren pràcticament nul·les. A la meitat de la partida, Ivantxuc tenia un lleuger avantatge per superar el rival però no el va saber aprofitar i es van fer taules després de 58 moviments. Després de dues partides, Ponomariov avantatja el veterà per 1,5 a 0,5 punts. Avui es jugarà el tercer partit. El guanyador d'aquest mundial serà el millor de vuit partides. / EFE

CICLISME

L'Euskaltel-Euskadi vol ser enguany un equip de primera

Sant Sebastià. L'equip Euskaltel-Euskadi es va presentar ahir a Sant Sebastià amb l'objectiu de consolidar-se com un equip de «primera divisió». L'equip, format per 25 corredors, espera repetir les dotze victòries individuals de la temporada passada. Un punt de mira serà el Tour de França. Per aquesta temporada els bascos han incorporat sis corredors, només un amb experiència com a professional, Cesar Soláun. Els cinc joves són Julen Fernandez, Lander Euba, David Herrero, Joseba Zubeldia i Egoi Martinez. La baixa més destacada és la d'Iñigo Chaurreau, el millor en el Tour de la temporada passada. / EFE

BÀSQUET

El seleccionador Ioannidis, indignat amb el Barça

Atenes. El seleccionador grec Iannis Ioannidis va acusar el Barça de no permetre a Rentzias concentrar-se (des d'ahir) amb Grècia per preparar els partits de la setmana vinent de classificació per a l'europeu del 2003. Segons el seleccionador grec, «els espanyols [pel Barça] estan buscant la forma d'ajudar la seva selecció. És una lliçó per a nosaltres. Si ho féssim ens dirien racistes». Segons la normativa la incorporació s'ha de demanar 30 dies abans, i com que la federació grega no ho va fer, el Barça ha preparat un pla especial al jugador, que es recupera de problemes al genoll a Barcelona. / EL 9

BÀSQUET

L'Unicaja protesta a l'Eurolliga per un bàsquet de Vázquez

Màlaga. L'Unicaja de Màlaga presentarà un recurs al jutge disciplinari de l'Eurolliga de bàsquet perquè consideri vàlida una cistella de l'escorta Paco Vázquez a l'últim segon a la pista de l'Olimpiakòs. El conjunt de Maljkovic va caure a Atenes per 81-80 i els col·legiats van invalidar un bàsquet de Vázquez que, en cas de ser autoritzat, hauria donat el triomf als malaguenys. Maljkovic va recordar el precedent de l'AEK-Tau i va dir que l'Eurolliga no té prou nivell. Curiosament l'Olimpiakòs va destituir ahir el tècnic Zouros i va fitxar el grecoeslovè Subotic. / EL 9

BÀSQUET

Varejao, un projecte d'estrella per al Barça

És un pivot internacional de 19 anys que ja ha destacat al seu país

El jugador fa 2m09 i és la màxima esperança del bàsquet brasiler

JORDI PLÀ
Barcelona

Ahir es va fer públic el nom del jugador que ha escollit Aíto García Reneses per enfortir el joc interior del Barça a l'Eurolliga. Es tracta d'Anderson Varejao, un aler pivot de 2m09 i que la darrera temporada a la lliga Paulista (al Franca Basquetbol) ha tingut unes mitjanes de gairebé 30 minuts per partit, un xic més de 16 punts, 9 rebots i 3 taps. Els seus percentatges de tir, al bàsquet brasiler, han estat de 53% en tirs de 2 punts, 70% en tirs lliures i un 30% en triples.

Jugador de futur. Varejao, tot i que actualment és ja un bon jugador, encara té un gran marge de millora. Ha de progressar i sobretot, s'ha de veure com respon en un bàsquet molt més competitiu i dur com és l'europeu. Perquè, d'entrada, el brasiler només jugarà l'Eurolliga (el Barça té les places d'extracomunitaris cobertes a l'ACB amb Jasikevicius i Karnisovas). El pivot, que arribarà diumenge a Barcelona, signarà per dues temporades amb possibilitat de prorrogar el contracte per a tres més.

Varejao és un bon atleta, un jugador amb envergadura, àgil, amb bona col·locació defensiva (cosa que li permet fer taps amb assiduïtat) i que ha explotat el darrer any i mig —ha passat de la selecció júnior a l'absoluta i ha estat titular al seu club—. Cal que s'enforteixi per jugar prop de l'anella, tot i que ja és un rebotejador sòlid i un excel·lent taponador. La seva joventut el fa ser encara força inconsistent i, tot i no ser lent, tampoc és un jugador prou ràpid per jugar només fora de la zona. Resumint, és un jugador gran, mòbil i que tant pot jugar de tres, com de quatre, imaginatiu i productiu en atac i amb molt per aprendre, amb un present interessant i un millor futur.

Anderson Varejao entrant a cistella amb la selecció del Brasil en el campionat sud-americà del 2001. / EL 9

CICLISME

Tretze dels grans, a la Vuelta

EL 9
Madrid

La propera edició de la Vuelta tindrà un gran nombre d'equips de primera línia. Tretze dels equips que ja han confirmat la seva presència en aquesta prova ciclista estan entre les que la Unió Ciclista Internacional denomina de primera categora. D'entre aquests equips destaquen el Fassa Bortolo, el Telekom i el US Postal.

Els equips que completen la llista de tretze són el Mapei Quic Step, l'Ibanesto.com, el Cofidis, l'ONCE Eroski, el Domo-Farm Frites, el Lampre-Daikin, el Kelme, el Team CSC Tiscali, l'Euskatel-Euskadi i l'Alessio. Els conjunts que hi ha en la llista publicada per la Unió Ciclista Internacional (UCI) van obtenir el dret de participar en les tres grans voltes internacionals: el Tour de França, el Giro d'Itàlia i la Vuelta a Espanya. A més a més de les deu curses de la copa del món. En la Vuelta d'enguany, que començarà a València el 7 de setembre, hi participaran un total de 21 equips. Als tretze conjunts ja esmentats, cal afegir-n'hi vuit més. La tria per completar la llista final d'inscrits es farà d'una preinscripció. En la llista a partir de la qual es farà la tria hi destaquen noms com ara el Colchón Relax-Fuenlabrada, el Jazztel-Costa de Almería, el Saeco i el Team Coast d'Ángel Casero, l'actual campió de la prova.

Tretze dels vints equips catalogats com de primera divisió per la Unió Ciclista Internacional participaran en la Vuelta

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 27

El Barça atropella el London sense despentinar-se

L'equip d'Aíto només va prémer l'accelerador en el primer quart

La lluita pel segon lloc continua oberta amb el Frankfurt, que també va guanyar

FC BARCELONA	LONDON TOWERS
101	63

FC BARCELONA

JUGADOR	PT	2P	3P	TL	RT	MJ
Rodríguez	12	–	–	–	–	–
Alzamora	8	–	–	–	–	–
De la Fuente	5	–	–	–	–	–
Ekonomou	12	–	–	–	–	–
Okulaja	9	–	–	–	–	–
Digbeu	6	–	–	–	–	–
Navarro	6	–	–	–	–	–
Dueñas	12	–	–	–	–	–
Jasikevicius	16	–	–	–	–	–
Rentzias	4	–	–	–	–	–
Karnisovas	11	–	–	–	–	–
TOTALS	**101**					**200**

LONDON TOWERS

JUGADOR	PT	2P	3P	TL	RT	MJ
Baker						
Eppehimer	11	–	–	–	–	–
Cheung						
Myers	33	–	–	–	–	–
Hickey	4	–	–	–	–	–
Kent	5	–	–	–	–	–
Robbins						
Barnes	8	–	–	–	–	–
Youngblood	2	–	–	–	–	–
Tomic						
TOTALS	**63**					**200**

Àrbitres: Zavalos, Valtchev, Pimentel.
Parcials: 29-14, 27-23, 21-17, 24-9.

Ll.S.
Barcelona

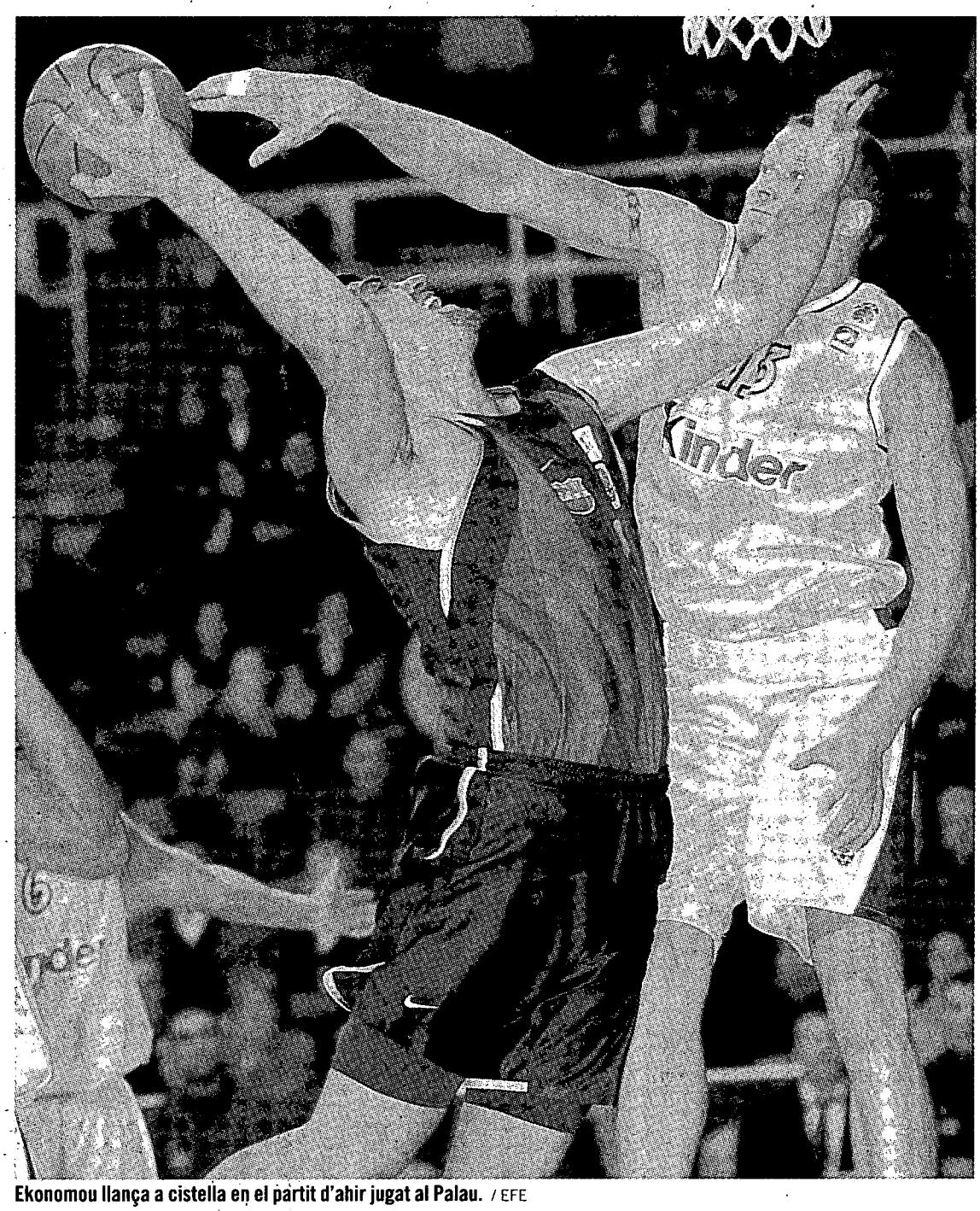

Ekonomou llança a cistella en el partit d'ahir jugat al Palau. / EFE

El Barcelona d'Aíto García Reneses va resoldre sense cap mena de maldecap, tal com estava previst, el duel descafeïnat contra el London Towers, el pitjor equip, amb diferència, de l'Eurolliga. L'Skyliners de Frankfurt, però, també va guanyar i els dos equips es jugaran el segon lloc de grup en les últimes jornades.

Els seguidors que es van desplaçar al Palau Blaugrana tenien ganes de veure sang i des del primer moment van animar els seus perquè degollessin sense pietat la innocent víctima londinenca. La connexió lituana (Jasikevicius-Karnisovas) van matxucar sense pietat la cistella anglesa a base de triples. Això, més alguns contraatacs d'Okulaja van fer que la diferència al final del primer quart ja fos escandalosa (29-14). Van ser deu minuts en què els d'Aíto es van aplicar al màxim i en què van deixar clara quina era la diferència. Si hagués continuat a aquest ritme és senzill endevinar quina hauria estat la diferència final, uns 60 punts.

Aixecant el peu. El Barça juga demà passat un altre partit i no era qüestió d'arriscar. Així, els aficionats només van poder disfrutar en jugades aïllades, sobretot amb una esmaixada del sempre espectacular Digbeu. I els anglesos van passar fluix gràcies a Terrell Myers, que va fer més de la meitat dels punts del seu equip (33). Al final, l'únic al·licient era veure si l'equip català seria capaç de superar els 100 punts.

Al final del partit, l'entrenador dels anglesos encara semblava queixar-se a Aíto dels àrbitres. Hauria estat el partit ideal per fer debutar el brasiler Anderson Varejao, que sense ser-hi, va ser la gran atracció del partit. L'equip blaugrana tindrà ara un difícil compromís a la pista del Zalgiris Kaunas, que ja està eliminat. Si perd pot veure's abocat a la tercera posició del grup, un lloc que segurament l'acabaria aparellant amb el Real Madrid en la segona fase.

Aíto García Reneses
ENTRENADOR DEL BARÇA

«No era senzill afrontar mentalment bé el partit, però avui ho hem fet des del primer minut

«Estic content perquè no era un partit atractiu i, malgrat això, han vingut molts aficionats a donar-nos suport i han pogut disfrutar

PAU ORTÈS 78
REAL MADRID 74

PAU ORTÈS: Lukovski (12), Florent Pietrus (20), Esteller (17), Diaw-Riffiod (4), Sellers (15) —cinc inicial—, Fauthoux (3), Mickael Pietrus (1), Gadou, Lewis (3), Milling (3).

REAL MADRID: Djordjevic (11), Alberto Angulo (2), Lucio Angulo (6), Struelens (6), Tabak (14) —cinc inicial—, Vucevik (5), Herreros (18), Tarlac (5), Iturbe (2), Jaumin (5).

PARCIALS: 20-18, 13-17, 17-15, 28-14.

ÀRBITRES: Kokoulekidis, Muhvic i Lovsin.

COMENTARI: El Real Madrid va perdre en l'onzena jornada de l'Eurolliga a la pista del Pau Ortès (78-74) en un partit força igualat. Els blancs van plantar cara als occitans durant els primers trenta minuts, amb constants empats en el marcador. A l'inici del darrer quart el conjunt local es va mostrar superior en defensa i va aconseguir la victòria final.

Eurolliga GRUP A

Benetton-Alba	100-71
Efes-Wroclaw	63-51
Olympiakós-Unicaja	81-80
Maccabi-Charleroi	94-76

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
Maccabi	11	9	2	854	775	**20**
Benetton	11	9	2	950	890	**20**
Olympiakós	11	8	3	954	862	**19**
Efes	11	6	5	836	825	**17**
Unicaja	11	5	6	839	847	**16**
Alba	11	3	8	836	898	**14**
Wroclaw	11	2	9	802	902	**13**
Charleroi	11	2	9	828	936	**13**

GRUP B

Kinder-Peristeri	87-72
Barcelona-London Towers	101-63
Frankfurt-Zalgiris	84-75
Olimpia-Ulker	78-80

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
Kinder	11	9	2	909	759	**20**
Barcelona	11	8	3	960	834	**19**
Frankfurt	11	8	3	843	810	**19**
Olimpia	11	7	4	845	752	**18**
Ulker	11	7	4	869	811	**18**
Zalgiris	11	3	8	822	871	**14**
Peristeri	11	2	9	824	920	**13**
London Towers	11	0	11	706	993	**11**

GRUP C

Pau-Orthez-Real Madrid	78-74
Zadar-Skipper	76-82
Novo Mesto-CSKA Moscou	107-93
Buducnost-Panathinaikos	72-84

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
Panathinaikos	11	10	1	916	812	**21**
Real Madrid	11	8	3	964	867	**19**
Pau-Orthez	11	6	5	898	870	**17**
CSKA Moscou	11	6	5	964	938	**17**
Skipper	11	5	6	940	924	**16**
Novo Mesto	11	5	6	968	976	**16**
Zadar	11	2	9	885	1016	**13**
Buducnost	11	2	9	847	980	**13**

GRUP D

Partizan-Tau	59-65
AEK Atenes-Scavolini	68-70
Villeurbanne-Ostende	89-76
Cibona-Ural	102-97

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
Tau	11	7	4	932	810	**18**
AEK Atenes	11	7	4	890	826	**18**
Scavolini	11	7	4	870	878	**18**
Ural	11	6	5	984	975	**17**
Villeurbanne	11	6	5	862	866	**17**
Partizan	11	6	5	899	920	**17**
Cibona	11	4	7	852	905	**15**
Ostende	11	1	10	870	979	**12**

Arxiu Municipal de Girona. 9·Esportiu, El. 18/1/2002. Page 28

Kidd transforma els Nets, l'equip revelació de la lliga

Nova Jersey ja té les mateixes victòries (26-11) que tot l'any passat (26-56)

Amb tot, la seva desastrosa existència pesa massa: només 11.000 persones per nit

JORDI PLÀ
Barcelona

Acostumen a jugar només amb els rivals i els àrbitres, sense públic. Natural si fem cas a la seva horrorosa història com a equip —mai 50 triomfs en un any, i (sense debat possible) màxim aspirant a pitjor equip de la història—. Però sembla il·lògic que l'any que ets el millor de conferència i que en quatre dies guanyes tants partits com tota la temporada passada, els seients continuïn buits. Perquè amb 37 partits jugats i només 11 de perduts, ets tan real com un blau de cel o el groc d'un foc.

Ben mirat, però, s'ha de reconèixer que l'equip en si és ben poca cosa. Van Horn, Kenyon Martin i les quatre canyes de sempre. I, això sí, Jason Kidd, un *crack*, un jugador que de les canyes en fa mobles i de les espardenyes, esclops: la veritat dels Nets. Fou el traspàs de l'any: Marbury, un base excel·lent i egocèntric, per Kidd, un base superb i que sempre surt a la pista a fer millors els companys —aquesta temporada, fregant el triple doble de mitjana!—. (Kidd, en el partit contra els Suns —el seu exequip—, va dir que guanyarien, que seria el millor i que miraria de no fer cap punt. Gairebé: 106-87 per als Nets, 9 rebots, 13 assistències i 6 punts). I amb ell i Byron Scott (ex-Laker) a la banqueta, partits guanyats i titulars a la premsa de Nova York. És el seu segon any d'entrenador i només exigeix defensa i treball d'equip. Nova Jersey té la quarta millor defensa de la lliga (encara no 92 punts en contra) i és el quart equip que provoca més pèrdues (més de 16 per partit). En atac, Scott sap que té jugadors limitats (el pivot titular, MacCulloch, va estar dos anys amb les tovalloles dels Sixers amunt i avall), i l'equip no para quiet: moviment constant, talls, portes enrere i Kidd, passant la bola a la velocitat d'un llamp. Joc d'equip al màxim: set homes entre 8 i 16 punts, cinc agafant de 5 a 8 rebots i 26 trumfos al sac.

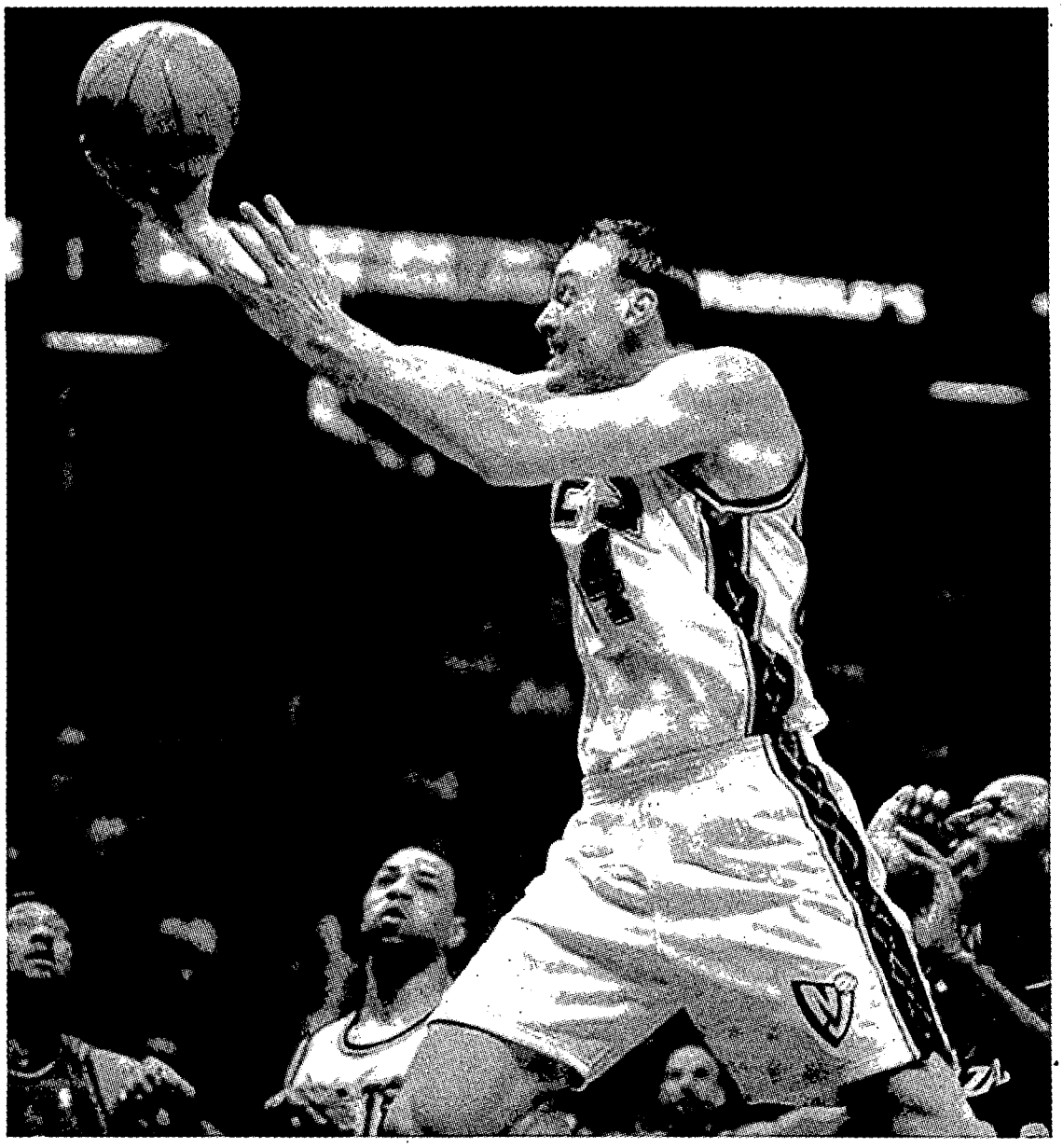

Keith Van Horn, entrant a cistella en el partit contra els Wizards. / EL 9

La derrota més gran de Jordan, 111-67

Nova Jersey va reafirmar la seva excel·lent temporada ahir contra els Wizards de Jordan. I davant de 20.046 espectadors, l'entrada més gran dels Nets a casa seva. La gent era allà per Jordan, però va acabar xalant amb el joc dels Nets, especialment el primer quart. L'equip de Byron Scott va anotar els primers 13 llançaments a cistella, i va acabar el quart amb un terrorífic 86% de tir, 18 de 21, i 43-18. La resta va ser un passeig, amb el general Kidd al capdavant i Van Horn rubricant-ho tot. El primer va fer 11 punts i 12 assistències en 27 minuts i el mormó, 27 punts i 5 triples en 24. Jordan va patir la derrota més severa a la seva carrera com a professional (-44) i només va fer 10 punts. Els més de vint mil espectadors el van veure fallar (4 de 14 en tirs) i poc temps (18 minuts). El partit, al descans, ja era una altra història. Els Nets en 24 minuts van fer un parcial de bàsquet provincial entre els primers i els últims: 72-33. Els segons 24 minuts, completament sobrers. Nova Jersey va acabar amb un 52% de tir i fent 27 punts de contraatac. Els Wizards, amb un 30% i cap punt de cistella a cistella. Humiliant, fins i tot per ell. / J.P.

LES PARTS DEL TOT

Keith Van Horn
Posició: Aler-pivot
Estadis.: 15,8 punts i 7,4 rebots

Kenyon Martin
Posició: Aler-pivot
Estadis.: 15,5 punts i 5,3 rebots

Jason Kidd
Posició: Base
Estadis.: 14,1 punts i 10 assistències

Kerry Kittles
Posició: Escorta
Estadis.: 12,9 punts i 3,3 rebots

Todd MacCullooch
Posició: Pivot
Estadis.: 10,7 punts i 6,5 rebots

Lucious Harris
Posició: Aler
Estadis.: 8,9 punts i 2,8 rebots

Richard Jefferson
Posició: Aler
Estadis.: 8,2 punts i 4 rebots

NBA

Celtics-Knicks	101-100
Raptors-Rockets	109-103
Nets-Wizards	111-67
Nuggets-Kings	107-112
Bucks-Pacers	105-100
Suns-Blazers	99-108
Jazz-Sonics	95-80
Warriors-Cavaliers	117-88
Lakers-Heat	96-102

FEDERACIÓ EST DIVISIÓ ATLÀNTIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Nets	37	26	11
Celtics	37	23	14
Magic	40	20	20
Wizzards	36	18	18
Sixers	37	17	20
Knicks	37	14	23
Heat	36	10	26

FEDERACIÓ EST DIVISIÓ CENTRAL

EQUIP	PJ	PG	PP
Bucks	36	23	13
Raptors	39	22	17
Pacers	40	21	19
Hornets	37	18	19
Pistons	36	17	19
Hawks	37	13	24
Cavaliers	39	13	26
Bulls	37	7	30

FEDERACIÓ OEST DIVISIÓ MITJÀ

EQUIP	PJ	PG	PP
Timberwolves	37	28	9
Spurs	36	26	10
Mavericks	38	26	12
Jazz	38	21	17
Grizzlies	37	12	25
Rockets	38	12	26
Nuggets	37	11	26

FEDERACIÓ OEST DIVISIÓ PACÍFIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Kings	38	29	9
Lakers	36	27	9
Sonics	37	19	18
Blazers	38	19	19
Suns	39	19	20
Clippers	39	19	20
Warriors	37	13	24

Els Lakers cedeixen el lideratge perdent a casa contra Miami

Los Angeles. Alonzo Mourning va jugar a l'Staples Center com fa tres o quatre anys. Després de l'exhibició contra Memphis, i encara sense O'Neal, els Lakers van encaixar una derrota de vergonya contra els horrorosos Heat de Pat Riley. Bryant, 29 punts, insuficient davant dels 28 i 11 rebots de Mourning. El primer quart, 39-22 pels Heat, decisiu, i Miami que va arribar per primera vegada als 100 punts. Per això i per la feina de Webber (21 punts, 12 rebots i 9 assistències) i Stojàkovic (29 punts), els Kings nous líders de divisió, conferència i competició: 107-112 a uns Nuggets, molestos. / J.P.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 29

QUÈ FAN, QUÈ DIUEN JOAN MARTÍ

Massa poca feina

L'anècdota que Pitxi Alonso va explicar dilluns en la tertúlia esportiva de Catalunya Ràdio és reveladora. El seleccionador va deixar caure que en una concentració d'un equip que entrena un amic seu —no cal dir res més— una sèrie de jugadors no van dignar-se a veure el partit del pròxim rival per televisió. Tenint en compte que una concentració no és una visita a un parc temàtic i que són professionals, tant els costava? Devien barallar-se amb la *play* o

potser estaven fent declaracions a la seva plana web. Als socis de l'equip del tècnic amic de Pitxi no els faria gràcia cap alternativa. El comentari va sorgir arran d'una afirmació de Lluís Canut, que va assenyalar que abans Overmars anava a casa d'un conegut a veure els partits. Tampoc no cal dir res més.

LA TRIA

Eurosport 23.45
Ral·li Montecarlo
La primera prova del mundial s'inicia avui a partir de les sis del matí. Els pilots hauran d'afrontar cinc especials (un total de 157 quilòmetres). Makinen buscarà el quart triomf consecutiu.

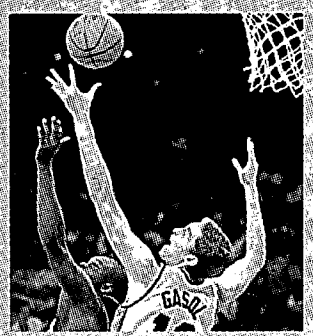

Canal+ 18.00
Grizzlies-Mavericks
Els Grizzlies de Memphis s'enfronten als Dallas Mavericks en un partit enregistrat que ofereix Canal+. El duel europeu entre el català Pau Gasol i l'alemany Dirk Nowitzki és un dels grans atractius.

Sportmania10.45
La Copa Hopman de Robredo i Arantxa
Resum de la Copa Hopman de tennis que es va disputar fa un parell de setmanes a la ciutat australiana de Sydney i que va guanyar la parella catalana Tommy Robredo-Arantxa.

Un milió de persones va seguir l'últim minut del Figueres

EL 9
Figueres (Alt Empordà)

El partit de dimecres a la nit entre el Figueres i el Còrdova va tenir una alta audiència en el 33. Una mitjana de 550.000 espectadors va seguir la històrica classificació del conjunt alt-empordanès. L'últim minut del matx va tenir una punta d'audiència de 977.000 espectadors, cosa que va fer que el segon canal català fos en aquell moment la televisió més seguida a Catalunya.

Segons de dades de l'empresa Sofres AM, el partit de tornada de l'eliminatòria de quarts de final va tenir una audiència del 9,1 % i una quota del 19,9%. Quan faltaven tres minuts per tres quarts de dotze de la nit, es va produir la màxima audiència amb 977.000 espectadors, és a dir, una audiència del 16,2 i una quota del 40,5%. Després del partit, Xavi Andreu, Xavi Torres i el seleccionador català i extècnic de la Unió, Àngel Alonso, van fer un programa especial.

Més que l'Athletic. L'expectació que ha aixecat el Figueres va superar, fins i tot, el partit de dimarts entre l'Athletic de Bilbao i el Vila-real. El primer partit dels quarts de la copa va ser seguit per una mitjana de 359.000 espectadors. A diferència del partit del Figueres, l'Athletic-Vila-real va ser ofert per TV3. La gesta del Figueres va encapçalar les seccions esportives dels informatius de totes les televisions de dimecres a la nit i ahir i, fins i tot, la cadena nord-americana CNN li ha dedicat un minut i mig.

Les càmeres del 33 van ser a Vilatenim. / LLUÍS SERRAT

Paul McCartney participarà en la festa de la Super Bowl el 3 de febrer

Nova York. El cantant anglès Paul McCartney, excomponent dels Beatles, prendrà part en la festa previa de l'edició número XXXVI que tindrà lloc el 3 de febrer a la ciutat de New Orleans. En els actes previs del matx que decidirà el campió de la lliga professional nord-americana, també prendran part el grup irlandès U2 i Marian Carey.

Ballesteros i Olazábal presenten el nou canal «Golf+»

Madrid. Els golfistes Severiano Ballesteros i José María Olazábal van presentar ahir les emissions del nou canal temàtic «Golf+», dedicat íntegrament a aquest esport i que forma part de la plataforma Canal Satélite Digital. El canal oferirà 15 hores diàries i té la intenció d'oferir el circuit professional.

CANAL BARÇA

14.00 Camp Nou migdia.
14.30 Reportatge.
15.00 Camp Nou migdia.
15.30 Directo Barça.
16.00 Camp Nou migdia.
16.30 Tiempo de juego. Futbol: cadet A. FC Barcelona-Ferran Martorell.
18.15 Eurolliga. FC Barcelona-London Towers.
20.00 Camp Nou vespre.
20.30 Reportatge.
21.00 Camp Nou vespre.
21.30 Album de Oro. Vila-Real-FC Barcelona. Temp. 98-99.
23.15 Tiempo de juego. Futbol: 1ª divisvió. FC Barcelona-Sevilla.
01.00 Camp Nou vespre.

EUROSPORT

08.30 Tennis. Obert d'Austràlia.
14.15 Biatló. Copa del món des de Ruhpolding.
15.45 Esquí. Copa del món des de Kitzbuehel.
16.45 Tennis. Obert d'Austràlia.
19.45 Eurosportnews.
20.00 Patinatge artístic. Campionat d'Europa.
22.30 Tennis. Obert d'Austràlia.
23.30 Eursoportnews.
23.45 Motor. Ral·li Montecarlo.
00.15 Patinatge artístic. Campionat d'Europa.
01.15 Eurosportnews.

SPORTMANIA

07.45 Hoquei. NHL: St. Louis Blues-Edmonton Oilers.
09.45 Motor. Resum IRL 2001.
10.45 Tennis. Final Copa Hopman 2002.
15.00 Juegas en casa.
15.25 Notícies.
15.30 Futbol. 1a divisió. Celta-Osasuna.
17.15 Futbol americà. NFL: Wild Card: Packers-49ers.
19.35 Golf.
21.35 Notícies.
21.40 Rugbi. Heineken Cup: Llanelli-Leicester.
23.30 Transworldsport.
00.30 Notícies.
01.00 Boxa.
02.30 NBA. Milwaukee Bucks-Orlando Magic.
05.30 Motor. Resum IRL 2001.
06.30 Futbol. 1ª divisió: Celta-Osasuna.

TELEDEPORTE

10.01 Noticias
10.10 Tennis. Obert d'Austràlia.
12.00 Esquí. Eslàlom supergegant masculí des de Kitzbuehel.
13.00 Tennis. Obert d'Austràlia.
15.00 Patinatge artístic. Campionat d'Europa.
17.00 Tennis. Obert d'Austràlia.
19.00 Futbol. 2ª B: Granada-Mallorca B.
21.00 Bàsquet. Lliga LEB: Alacant-Ourense.
22.30 Esquí. Eslàlom supergegant masculí des de Kitzbuehel.
23.15 Motor. Ral·li de Montecarlo
23.30 Polideportivo 2002.
00.00 Natació. Copa del món en piscina curta des de París.
02.00 Patinatge artístic Campionat d'Europa.

FUTBOL TOTAL

07.00 Chelsea-Norwich City. FA Cup. Tercera ronda.
09.00 Lilla-Burdeus. Lliga francesa. Jornada 19.
11.00 Real Madrid-València. Jornada 20.
13.00 Barcelona-Sevilla. Jor. 20.
15.00 Marsella-Bastia. Lliga francesa. Jornada 21.
17.00 Oporto-Sporting Lisboa. Lliga portuguesa. Jornada 18.
19.00 Lilla-Burdeus. Lliga francesa. Jornada 19.
21.00 Arsenal-Liverpool. Premier League. Jornada 22.
23.00 Lilla-Lens. LLiga francesa. Jornada 21.
01.15 Chelsea-Norwich City. FA Cup. Tercera ronda.
03.15 Newcastle-Leeds United. Premier League. Jornada 22.
05.30 Bolton Wanderers-Chelsea. Premier League. Jornada 22.

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 30

ARTICLES D'OCASIÓ
ANTONI PUIGVERD

La sang que orinem

No sé si el centenari del Madrid farà orinar molt o poc als barcelonistes. Alguns opinadors d'aquest nostre diari troben que sí. I amb rotundes paraules ho afirmen: «Ens farà pixar plom», diu un. I un altre, tal com la pilota li arriba, dispara un xut rabiós de llet agra: «sang, pixarem». Ostres! Voleu dir que n'hi ha per tant? ¿Tanta força li reconeixeu al Madrid i al seu entorn? ¿Tanta importància té el que diguin o deixin de dir els cantors periodístics de la samarreta blanca? ¿Tant us afecta la literatura imperial madridista? ¿Tant us han arribat a acomplexar que fins els vostres més íntims canals de la pixera deixeu que siguin controlats, manipulats i posseïts per la marea blanca? ¿No us adoneu que li doneu, també vosaltres, massa importància? No us adoneu que el vostre ressentiment, la vostra bilis, el vostre neguit es converteixen en la demostració d'un fenomenal complex d'inferioritat? Seria impensable que els de la Juve parlessin així del Milan. ¿Algú es pot imaginar els *supporters* del Liverpool parlant tan amargament del Manchester? Tant parlar del Madrid, amics, és una manera de fer-los el passadís. Algú s'està rendint i, agenollat, plora i es queixa histèricament, com una criatura viciada, incapaç de lluitar per la seva dignitat. Reconeguem-ho d'una vegada, amics: això no és normal, això no té res a veure amb famós seny dels catalans: això és malaltís! Que el Madrid fa trampes? D'acord: denunciem-les. ¿Que el Madrid s'aprofita del poder governamental i econòmic concentrat a la capital d'Espanya per augmentar artificialment la seva glòria? D'acord, fem-hi tota la conya que vulguem (però conya, sisplau, i no pedres al fetge!). ¿Que el Madrid ha obtingut molts dels seus èxits aprofitant-se de la descarada protecció dels poders hispànics? Naturalment: ho sabem. És important, sí, recordar, de tant en tant, que Di Stefano va ser blanc per voluntat política i que Guruceta va existir. Però: ¿i si ens preocupéssim una miqueta, ni que fos una miqueta, del que li passa realment al Barça?

¿Què és el que hauria de fer orinar sang, de veritat, als barcelonistes? ¿L'enfigassada glòria blanca o la tragicomèdia blaugrana? Francament, jo diria que el que fa mal no són les estridents trompetes imperials del madridisme triomfant. El que fa mal és comprovar que, en 102 anys d'història, el Barça ha fet córrer més llàgrimes que rialles. El que fa mal és comprovar que aquest any de Rexach, aquest any de fredes i calentes, aquest any d'aquí caic i allà m'aixeco, no és un raresa històrica, sinó una trista tradició blaugrana. Això és el que fa orinar sang: que any rere any, amb poquíssimes excepcions, el Barça encapçali el campionat de la decepció.

Antoni Puigverd. Escriptor

GREUGES I RIVALITAT. La imatge correspon al conegut escàndol Guruceta. «Guruceta va existir. Però: ¿i si ens preocupéssim una miqueta, ni que fos una miqueta, del que li passa realment al Barça?» / CRÒNIQUES DEL BARÇA

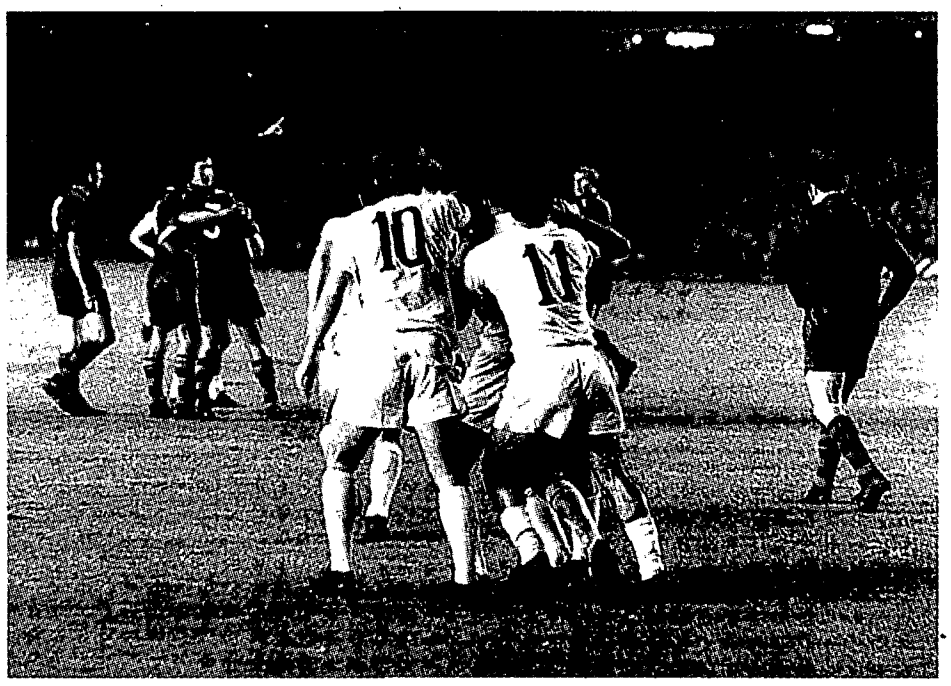

LA SETMANA

DIVENDRES 18
Motor. Ral·li de Montecarlo.
Tennis. Obert d'Austràlia
Esquí alpí. Copa del món. Supergegant masculí a Kitzbuhel
Escacs. Final del mundial

DISSABTE 19
Futbol. Lliga. 21a jornada
Bàsquet. Lliga ACB. 17a jornada
Hoquei sobre patins. Lliga Europea. 2a jornada. Copa de la CERS. Vuitens de final. Tornada
Futbol de sala. Divisió d'honor. 17a jornada
Motor. Ral·li de Montecarlo.
Motor. Campionat del món de trial indoor. Marsella
Tennis. Obert d'Austràlia
Waterpolo. Lliga. 9a jornada
Waterpolo. Recopa. Quarts de final. Copa LEN. Quarts de final
Voleibol. Lliga. 18a jornada
Esquí alpí. Copa del món. Descens a Kitzbuhel i eslàlom gegant a Berchtesgaden
Futbol. Copa Àfrica
Escacs. Final del campionat del món

DIUMENGE 20
Futbol. Lliga. 21a jornada
Bàsquet. Lliga ACB. 17a jornada
Motor. Ral·li de Montecarlo.
Futbol. Copa Àfrica
Atletisme. Cros de Mataró, Salt i Elgoibar
Atletisme. Campionat de Catalunya de marxa. Trofeu Ciutat de Badalona
Tennis. Obert d'Austràlia
Waterpolo. Copa LEN. Quarts de final. Recopa. Quarts de final
Esquí alpí. Copa del món. Eslàlom masculí a Kitzbuhel i femení a Berchtesgaden
Escacs. Final del campionat del món

DILLUNS 21
Tennis. Obert d'Austràlia
Futbol. Copa Àfrica
Escacs. Final del campionat del món

DIMARTS 22
Futbol. Copa Àfrica
Tennis. Obert d'Austràlia
Esquí alpí. Copa del món. Eslàlom a Schladming
Escacs. Final del mundial

DIMECRES 23
Futbol. Copa del Rei.
Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. Bèlgica-Espanya
Tennis. Obert d'Austràlia
Escacs. Campionat del món

DIVENDRES 25
Futbol. Copa Àfrica
Handbol. Campionat d'Europa
Tennis. Obert d'Austràlia
Esquí alpí. Copa del món. Supergegant femení a Cortina d'Ampezzo
Escacs. Final mundial.
Hoquei sala. Copa d'Europa de clubs.

FUTBOL 1A DIVISIÓ

	EQUIP	PUNTS	PROPERA JORNADA
☆ 1	Real Madrid	38	Espanyol-Betis
☆ 2	Athletic	34	Diumenge (17.00, PPV)
☆ 3	Celta	33	Màlaga-Real Madrid
☆ 4	Barcelona	33	Dissabte (21.30, TV3)
● 5	Alavés	33	València-Valladolid
● 6	València	33	Diumenge (17.00, PPV)
7	Deportivo	33	Deportivo-Las Palmas
8	Betis	32	Diumenge (20.00, C+)
9	Valladolid	28	Mallorca-Athletic
10	Las Palmas	27	Diumenge (17.00, PPV)
11	Sevilla	27	Real Sociedad-Alavés
12	Màlaga	25	Dissabte (17.00, PPV)
13	Espanyol	25	Tenerife-Celta
14	Saragossa	24	Diumenge (18.00, PPV)
15	Vila-real	23	Osasuna-Vila-real
16	Osasuna	23	Diumenge (17.00, PPV)
17	Tenerife	21	Rayo-Barcelona
▼ 18	Mallorca	20	Diumenge (17.00, PPV)
▼ 19	Real Sociedad	19	Sevilla-Saragossa
▼ 20	Rayo	14	Diumenge (17.00, PPV)

BÀSQUET LLIGA ACB

	EQUIP	VICTÒRIES	PROPERA JORNADA
1	Barcelona	14	Estudiantes-Breogán
2	Tau	12	Dissabte (19.00
3	Unicaja	12	Fórum-Granada
4	Real Madrid	12	Dissabte (19.00)
5	Pamesa	11	Pamesa-Casademont
6	CS Fernando	9	Diumenge (12.30)
7	Estudiantes	8	Barcelona-CS Fernando
8	Joventut	8	Dissabte (19.00, C+)
9	Fórum	8	Fuenlabrada-Unicaja
10	Fuenlabrada	8	Diumenge (18.00, Spo.)
11	Breogán	8	Càceres-Joventut
12	Casademont	7	Diumenge (12.30, 33)
13	Lleida	7	Cantabria-Lleida
14	Granada	5	Dissabte (18.30)
15	Canàries	5	Canàries-Real Madrid
16	Càceres	5	Diumenge (18.00)
17	Gijón	3	Tau-Gijón
18	Cantabria	2	Diumenge (18.00)

LA TRAVESSA

1	Espanyol-Betis
2	Màlaga-Real Madrid
3	València-Valladolid
4	Deportivo-Las Palmas
5	Mallorca-Athletic
6	Real Sociedad-Alavés
7	Tenerife-Celta
8	Osasuna-Vila-real
9	Rayo-Barcelona
10	Sevilla-Saragossa
11	Oviedo-Racing
12	Nàstic-Burgos
13	Ejido-Jaén
14	Atlético-Eibar
Ple al 15	
15	Albacete-Salamanca

EN XARXA

Motor. Mundial de ral·lis
www.rally-live.com
Tennis. Obert d'Austràlia
www.ausopen.org
Bàsquet
www.acb.com
www.euroleague.net
Escacs
www.fide.com
Waterpolo
www.waterpolo-world.com
www.len-aquatics.org
Futbol. Copa d'Àfrica
www.mali2002.org

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 31

Ronda de Sant Pere, 19-21, 7è, 6a.
08010 Barcelona. Telèfon 902 36 99 99.
Adreça electrònica: el9@el9.com
www.el9.com

EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

Divendres, 18 de gener del 2002

NOMS PROPIS XAVI TORRES]

El govern de la lògica

1. Continuïtat]

Que el Barça ha canviat és evident. Que els resultats i el joc dels últims partits han millorat també està clar. Que la il·lusió ha tornat és una realitat. En aquest article mirarem d'explicar com és que tot ha canviat tant després del 2-0 de l'Espanyol. El primer element important és la continuïtat. Diumenge, davant del Rayo, Rexach alinearà el mateix equip per tercera setmana consecutiva, cosa que no havia fet en tota la temporada. Continuïtat és confiança i la confiança porta l'atreviment. El jugador sap que no depèn de l'última actuació per ser titular i, per això, se sent fort. Així, l'esperit de l'equip també és un altre. Ara, el cor és de casa. No hi ha concessions: cal donar-ho tot, i punt. Un altre tema a debatre seria per què dels 13 fitxatges de l'*era Gaspart* només en juguen dos, però com deia aquell, avui no toca.

2. El trident]

Era un invent mediàtic, deien. Una obsessió dels periodistes. Nosaltres, que no en tenim ni idea, demanàvem que els millors jugadors estiguessin al camp. Saviola, Kluivert i Rivaldo són els *cracks*. Només Rexach ho veia d'una altra manera. Per fi ja ningú té dubtes sobre el trident. Però a més, també per fi, ha quedat clara la posició: Kluivert és la referència, el que intimida amb el seu cos, juga d'esquenes i assisteix el jugador que ve de cara; Saviola acompanya, descompon amb seva mobilitat, velocitat i habilitat i, a més, té molt gol. I de Rivaldo ja en parlarem. Fa la sensació que tothom ha entès que sobre ells ha de recaure el pes de l'equip, que són els que més cobren però també els que més poden donar.

3. Rivaldo]

Continua sent un dels jugadors més decisius del món. No dic

millor o pitjor que aquest o aquell, però sí decisiu. Però té un problema: Rivaldo no té allò que sempre acompanya les estrelles: carisma. El debat sobre ell és evident: es reconeix que és el que marca les diferències però és xiulat quan no juga al primer toc. El retorn del gran Rivaldo té molt a veure amb la posició actual (més lògica) i amb la recuperació física. Ja no hi ha viatges al Brasil ni esforços gratuïts. Ara només, futbol a Can Barça. Ell i, per extensió, tots els seus companys, han anat agafant el to físic. El cos ho agraeix. I la ment també.

4. Sense extrems però pels extrems]

A Rexach, com a un servidor, li agrada jugar amb jugadors oberts a les bandes. Diu el Guardiola que això comporta no fer un joc de contraatac, segons ell, característica d'un equip que mira més cap a darrere que cap endavant. Però cal jugar amb extrems si els que tens desborden. La realitat al Barça és una altra. Per això Rexach s'ha decidit a suprimir els extrems però jugant pels extrems. Puyol i Sergi ocupen les bandes i, de moment, amb èxit. Això comporta, a més, que el trident tingui una sortida més. L'embut habitual d'altres temps ja no és tan comú i les defenses rivals dubten sobre si han de defensar oberts o tancats.

5. Per què no abans?]

Les situacions límit porten moltes vegades a la reflexió. La derrota a Montjuïc va fer més bé que mal. Després d'allò, Rexach ha fet de Rexach i ha portat la lògica a l'equip. Prou invents. El dubte és saber què passarà quan el Barcelona perdi el pròxim partit. Tornarà a tenir dubtes Rexach sobre la conveniència del trident si Overmars està en condicions de jugar? Farà valer Luis Enrique la seva jerarquia per entrar a l'onze inicial quan estigui recuperat? Andersson farà seure Christanval? Ho veurem.

Alexis Pérez Pérez
ÀRBITRE ANUL·LADOR DE GOLS LEGALS CONTRA EL MADRID

«Sí, va ser gol, però no un robatori»

[M'expliquen des de les Canàries que és més madridista que l'Aznar...]

Fernando Hierro
EXGRAN FUTBOLISTA CONVERTIT EN DESTRALER

«Estic tranquil perquè no vaig lesionar ningú»

[S'ha de lesionar algú per adonar-se que no cal jugar tan brut?]

Roberto F. Ayala
EXTRAORDINARI DEFENSA DEL VALÈNCIA, PERÒ QUIN ALTRE, AQUEST!

«No tenia la intenció de lesionar Zidane»

[Ni a Zidane, ni a Simao, ni a... Qui serà el pròxim?]

Javier Saviola
JUGADOR DEL BARÇA

«Els àrbitres no afavoreixen el Madrid»

[Gaspart, educa'l!]

Goyo Manzano
ENTRENADOR DEL RAYO, DESPRÉS DE L'1-0 DE DIMECRES

«Hem guanyat el futur campió de copa, el Real Madrid»

[Això si als de Figueres els dóna la gana... què collons!]

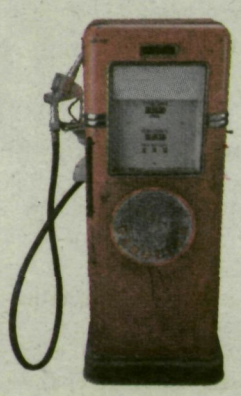

Gasolina Gratis
en contractar l'assegurança del teu cotxe*

* Promoció vàlida per a pòlisses a tot risc o a tot risc amb franquícia de nova contractació emeses entre el 2 de gener i el 31 de gener de 2002. Vals de gasolina de 40 Euros (6.655 Ptes.) bescanviables a les gasolineres de Repsol, Campsa i Petronor. No acumulable a altres ofertes.

Demana pressupost sense compromís
902 30 30 30 • www.regal.es

Regal Insurance Club
El Club dels Bons Conductors®

109679/350093®

Arxiu Municipal de Girona. 9 Esportiu, El. 18/1/2002. Page 32